

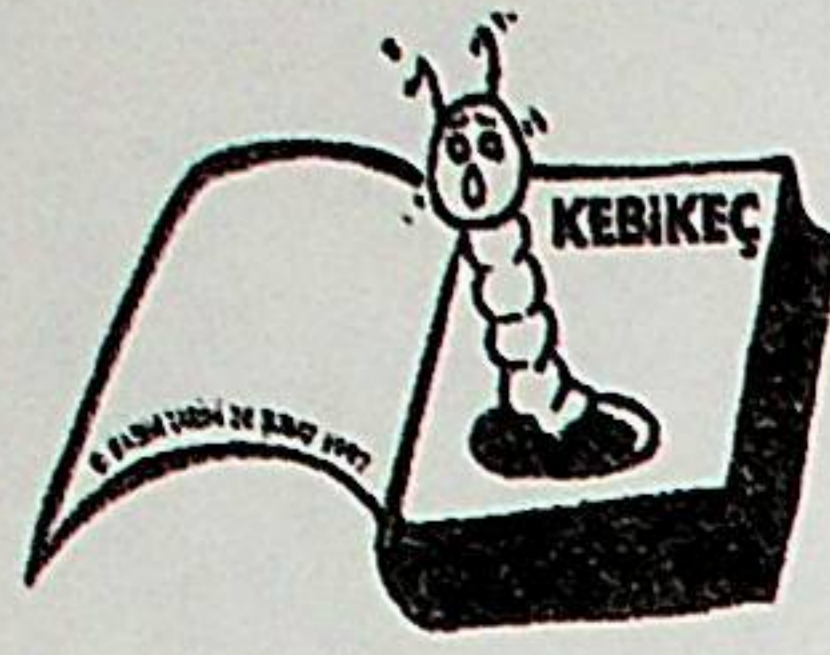
KEBİKEÇ

"NİSAN 98" YIL: 1 SAYI: 1

DERGİ

ÇIKMIŞKEN

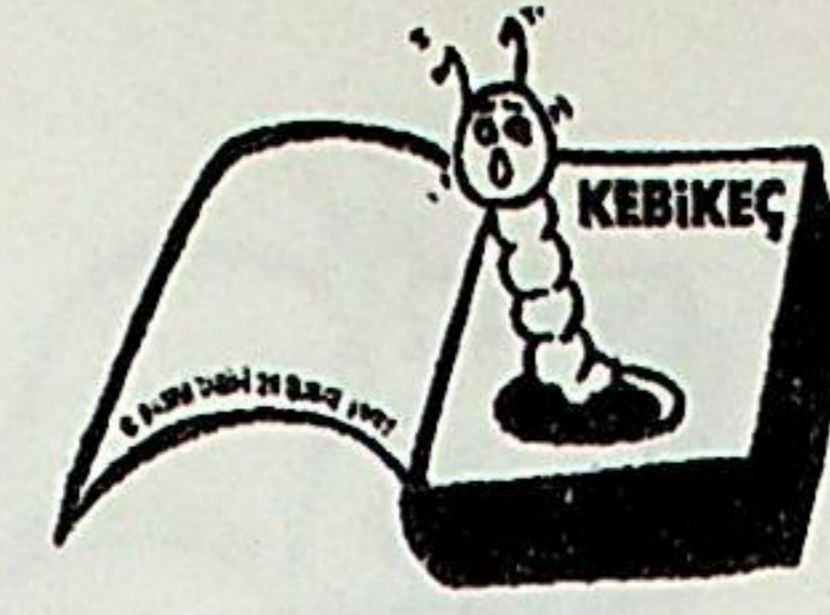
Şu an bu yazıyı okuduğunuza göre çıkmış bulunuyoruz demektir. Bu yazı elinizdeki derginin yayın hayatına başlaması gerekçelerini sıralamak için yazılmadı.

Türünün ilk örneklerinden biri olan KEBİKEÇ adlı Kültür Merkezi'nin üyeleri ile söyleşmek, yazışmak bilgi alışverişinde bulunmak üzere düşünülmüş bir aile-içi materyal olarak dünyaya geldi.

Bu dergi "daha sağlıklı düşünebilmek için okuyorum, o halde varım" diyebilenlerin bir araya geldikleri/gelecekleri bir platform olma iddiasındadır.

Yaşamak mı, Beklemek mi?...Aysun.
Gezinti (şiir).....Selda Dağistan
Dört Dublinli.....Veysel Eşsiz
Ölüm üzerine (şiir).....Oğuz
Asla (şiir).....Mükremin Erdal
Leonardo Da Vinci.....Verda
Yıkıntı, Bulmaca (şiir).....Engin Tilkat
Ne Değişti (şiir).....Kasım Uçer
Duyumsama (şiir).....Zeki Erkozan
Mektup.....K.Ö.S.Ç.
Herkes için biraz mutluluk.....
Anlar (şiir).....Borges
Kader Kuyusu (Kitap) .....Murat
Sözlük köşesi.....
Beyaz Orkidenin Esran(çeviri)....Veysel
Bir Deneme.....Ebru
Özgürlükten Kaçış.....Özlem
Mavi Umuttur.....Engin Tilkat
Konuşmalarımızdan inciler.....Ebru
Soluk Soluğa Bir Dost.Zeki Erkozan
Beatles.....Şenay
Umudun Rengi.....Aysun
Merhaba.....Akin&Pelin
Garson Kitap Getir.....Radikal
Aydın kitapları.....
Kebikeç Bekliyor.....

İnsanı ısırın ve sokan kitaplar okumalıyız. Okuduğumuz kitap bir yumruk indirerek bizi uyandırmıyorsa ne işe yarar. KAFKA

YAŞAMAK MI, BEKLEMELİK Mİ ?

Yaşam sonsuz bir bekleyiştir belki, belki de kısa metrajlı bekleyişlerin bileşkesi. Beklemek dedim de hep bir şeyleri bekledim ben. Eminim siz de öylesinizdir. Malum ya insanoğlu garip yaratıktır. Olması gerektiğinden çok benzer diğerlerine. Hep birşeyleri bekleriz değil mi ? Amaç dediğimiz şey bekleyişlerimizin ismi değil midir zaten ? "Beklentisiz bir yaşam yaşam değildir."

Bekleyişlerimi (=Yaşamımı) zamana endeksledim zamanla. 3 gün 5 ay 7 yıl diye. Ya da insanların uydurduğu zamana uydurdum kendimi. Belki de bu yüzden nefret ediyorum zamandan ve sembolü olan saatlerden. Zaman salt bir şeyleri beklemek içindir bence. Beklentilerimizin olması için beklemek içindir. Latinler saatlerinin üzerine "Vulmeca omnez ultima nekat" yazarlarmış. Çok acımasız fakat çok doğru. "Hepsi yaralar, sonuncusu öldürür." Ne tuhaf, yaşamımızı kendi elimizle 24'e bölüp kolumuza taktıyoruz. Bu da yetmezmiş gibi masamıza, duvarımıza koyuyoruz birer suretlerini de. Her birisi kendi tıkırtısıyla tırtıklarken yaşamımızı biz bekliyoruz.

O kadar korkuyoruz ki yanlış yapmaktan aman yanlış yapmayalım diye hiç bir şey yapamaz oluyoruz.

Biz canlıların cehennemi gelecekte varolacak bir şey değil, eğer bir cehennem varsa burada, çoktan aramızda. Her gün içinde yaşadığımız, birlikte yanyana durarak yarattığımız cehennem. İki yolu var acı çekmemenin: Birincisi pek çok kişiye kolay gelir.

Bize üzerimize bir felakət gibi çöken kitaplar gerek. KAFKA

**Ne tuhaf;
yaşamımızı kendi
elimizle 24'e bölüp
kolumuza
taktıyoruz. Bu da
yetmezmiş gibi
masamıza,
duvarımıza
koyuyoruz birer
suretlerini de**

Beklentisiz yaşamı anlamsız sayıyoruz kendi hesabımıza. O yüzden biri bitince diğeri başlıyor bekleyişlerin. Akıp giden akıntılar gibi akıp gidiyor bekleyişlerimiz de. Bir an boşluk ve sana yeni bir şey buluyorum beklemek için. İşte böyle yaşamımda nefret ettiğim kol saatlerinin işlediği gibi işliyor. Kimi zaman duruyor pil koyunca yeniden başlıyor işlemeye.

Beklediklerimize ulaşmak için yanlış yapmamaya çalışıyoruz hep. O kadar korkuyoruz ki yanlış yapmaktan aman yanlış yapmayalım diye hiç bir şey yapamaz oluyoruz. Doğru "ben" çoktan terkedip gitmiş oluyor zaten bekleyişlerden sıkılıp her geçen beklentimizde bir "ben" bırakıyoruz belki de. elimizi kolumuzu bağlayan uyuşturucu etkisiyle, dingin, sakin bekliyoruz yine de. Ya da unuttuğumuz onca "ben"i bir daha hatırlamıyoruz belki de.

Yaşamımız boyunca ya uzun veya kısa soluklar halinde zamanlı ya da zamansız, ama her zaman insanı çılgına çeviren o tıkırtıyla illâ ki bekliyoruz en büyük beklentimiz olan, bizi alıp götürecektir olan ilahi gücü ısrarla bekliyoruz belki. Yaşam, bekleyiş bizim için. Ama bekleyiş yaşam değil her zaman.

Aysun O.

Cehennemi kabullenmek ve göremeyecek kadar onunla bütünleşmek. İkinci yol riskli, sürekli bir dikkat ve eğitim istiyor. Cehennemin ortasında cehennem olmayan kim ve ne var, onu aramak, bulduğunda tanımayı bilmek, onu yaşatmak ve ona fırsat vermek !

İTOLA CALVİNO
"Görünmez Kentler"

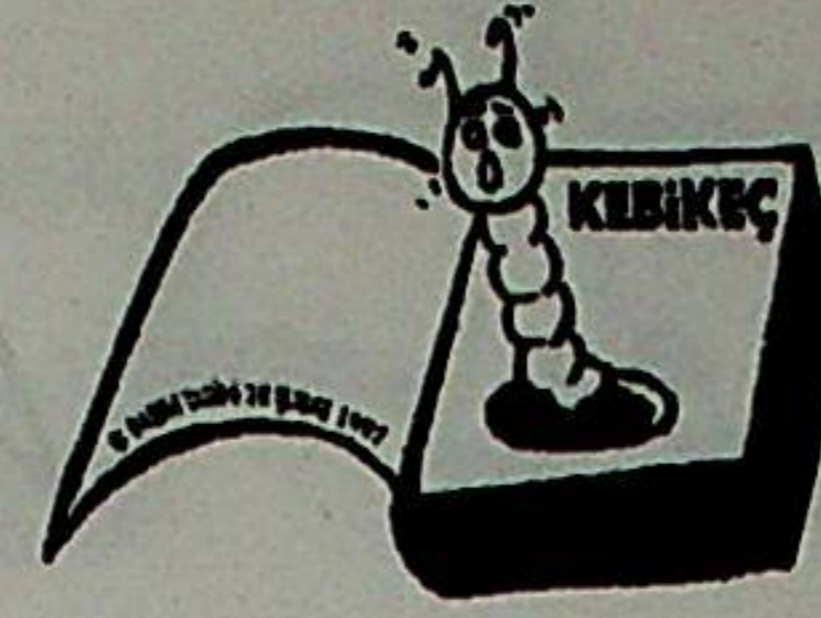
GEZİNTİ

"Önümden çekil
Ayı göremiyorum"
Korkunç bu !
Bu sofrasına aa koymak gibi hayatın,
En bağırın yerinde susmak gibi
çığığın,
Canımın en bağırın yerinde susmak
gibi çığığın,
Kendimi düşünmek, kendimi yazmak
Değil
Bunu istemiyorum.
Belki seni, belki herkesi, herşeyi
yazmak ...
Ama beni değil.
Dağılırsan parçalanırsın
En serin rüzgarlarının estiği yerini
kaybediyorsan
Yani ısınıyor, ısıtılıyorsan
Üşüyorsun demektir
Ağlama ...
Bu en hüzün yerinin "yerin" olduğunu
Seni gösterir ...
Sen de gecenin ortasında -tam
ortasında-
Çıplak -çırılçıplak- dolanırsın
Kendi etrafında
Bırak görsünler
Göğüslerinin en eğik düzlemini
Bırak vücudunun geometrisini çizsinler
Gözlerine ...
İçini kimse bilmeyecek
Korkma !
Bilende anlamayacak ...
"Isınmaya" başladırısan
İlk önce en sevdiğin şeyini giy,
belki kazağını ...
Sonra tutamıyorsan güneşi hâlâ
İlk önce geceyi tutmalısın demektir
Ve bu daha büyümediğini gösterir
Ağlama
Bu çocukça olurdu
Ama sen büyümediğine göre
"çocuksun" ...
Sonra bir ayağını kaldır
Güneşe değdir ...
Hâlâ değmiyorsan
Gecenin üzerine var gücünle bas !

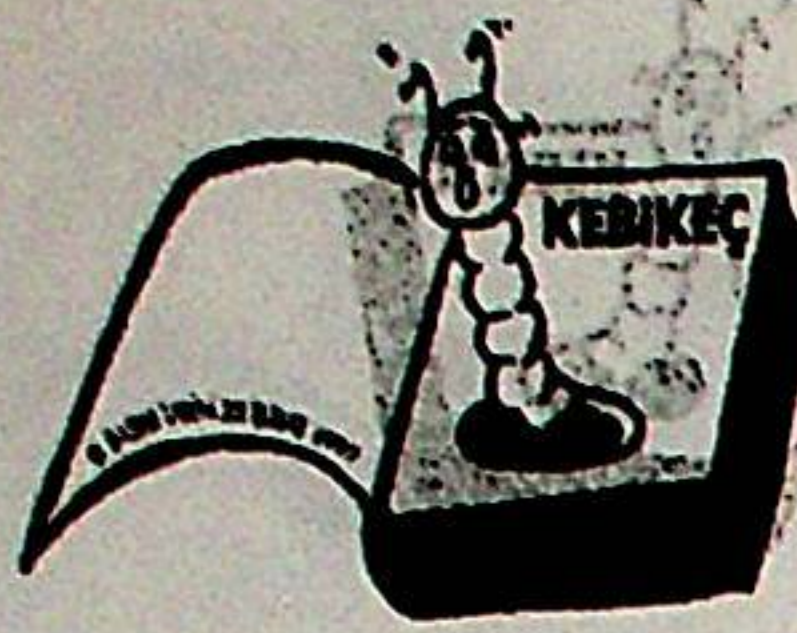
Öyle kolay sanma
-Cebraili bilmem ama-
Geceyi Azrail bile yenemedi
Korkunç bu
-Ya da ağla-
Belki rezilliğin içine biraz daha
düşersin
Bu iyi olurdu ...
Onlar rezil oldukça büyüdü çünkü ...
Sen de öyle yap
Sabahın en gırdayan saatinde
Uyanmışlara uyumayı öğret,
"Uyanmışlığı" anlatsınlar ...
Kendini saatin yelkovanında
unutmuşsun
Akrebe sorma ...
O sadece geciktiğini, ya da daha erken
olduğunu
Söyle ...
Aptalca olur sorma
"Silahın var mı ?"
Olsa da bir işe yaramayacaktı ... !
Şimdi yapılacak tek şey kaldı
Şimdileri yok etmek ...
Hep sonra !
Sonra diye başla yaşamaya
Çünkü onlar hep böyle yaşadı ...
O "onları" hiç sorma
Belki sen "onlarsındır"
Ya da sen "onların" içindedir de
Gölgen uyuya kalmıştır ...
Güleceksen kendine gül
Belki vücudunda ağrımayan bir yer
vardır ...
Anlama ! anlamak zorunda değilsin
İçine kar yağıyor, için tükeniyorsa
Bireyler bitip, birşeyler başlıyordur
Aıştır kendini ...
Ya da !

Ya da defol git seyir defterimden

Selda Dağıstan

Işık biraz daha Işık - Goethe

DÖRT DUBLİNLİ

İngiliz Edebiyatı profesörü Richard Ellman'ın Washington Kongre Kütüphanesi'nde dört sene

süren seminerlerinin ürünü olan bu kitap Zeynep Çiftçi'nin düzgün Türkçesiyle dilimize kazandırılmış. "Dört Dublinli" 20. yy. dünya edebiyatına eserleriyle damgasını vurmuş dört yazarın (Oscar Wilde, W.B. Yeats, James Joyce ve Samuel Beckett) yazın dünyasını hayatlarından alınan kesitlerle yoğun bir biçimde işliyor.

İsmi hem The Picture of Dorian Gray (Dorian Gray'in portresi), The Ballad of Reading Gaol (Reading Zindanı baladı) ile edebiyat alanında hem kadın hem de erkek arasında gidip gelen aşktır. Ve ahlâka olan sonsuz düşmanlığıyla İngiltere ve dünyada duyurmayı başarmış bir yazar olan Oscar Wilde, kitabın ilk bölümünde İrlanda halk masallarını ve batıl inançlarını derleyen cerrah bir baba ve Dante hayranı, erdem düşmanı bir anneden tutulup Oxford'taki özel yaşantısı ve okul günlerinden Katoliklik, Paganlık, Ateizm ve Masonluk arasında gidip gelen dinsel inançlarına kadar ustaca anlatılmış.

Yüzyılımızın en büyük şairlerinden biri olan W.B. Yeats'ın edebi kişiliği ilk bölümde anlatılan Oscar Wilde'a nazaran şiirleriyle daha fazla açıklanmış. "Yazmak (şiir) = Sevişmek" diyen Yeats geçirdiği vasetomi ameliyatı, aşkları ve dizeleriyle zengin ve birikimli bir ile okuyucuya sunuluyor.

James Joyce isimli biyografisi, Vlysseson the Liffey ve The Consciousness of Joyce isimli incelemeleri ile haklı bir üne sahip olan Richard Ellman'ı James Joyce'u anlatırken sesi çok iyi bildiği bir konuyu ve çok iyi bir insanı anlatan iyi bir ses.

Absürd tiyatromun en büyük temsilcisi, Waiting for Godot (Godot'u beklerken), End of The Play (Oyunun som) gibi oyunları ve diğer öyküleriyle, dahi bir insan olan Samuel Beckett hiç de bilinmeyen ve gizemli kişiliği yapıtlarındaki gizli noktalarından ö kadar güzel çıkartılmış ki yazarın yapıtlarında tamamen kendini -hiçkimseyi ya da hiçbir yeri değil- sadece kendini anlattığını anlıyorsunuz.

Karşılaştırmalı edebiyatın seviyeli ürünlerinden biri olan bu kitabı diğer incelemelerden ayıran en büyük fark bilimsel, akademik bir dilden çok "hikaye olan" kıvrak bir yazarın dilinden anlatılıyor olması. Edebiyatın bu dörtlüsünün temel izleklerini açıklayan kitap, okuyucunun hem bilgi yönünden hem de yazarları daha iyi anlayabilmesi yönünden zenginleştirici ve arka kapığında denildiği gibi "küçük ama yoğun bir eser.

Veysel EŞSİZ

İNSANIN VE ZAMANIN DURDUĞU O AN... (ÖLÜM ÜZERİNE)

Durdum,
Zaman durmadı.
Sustum
Yaşam susmadı.
Çok geç anladım
Yürüyen yollarım bunca zaman,
Ben hep yerimde saymışım
Geriye dönmek faydasız
Zaman hep ileri akmakta
Ve durdum yine
Zaman geçip gitti önümden
Yaşam zamanın pençesinde
Ben sustum,
Yaşam sustu.
Ben durdum
Zaman durmadı.
Geri dönmek faydasız
Ben durdum yine
Sadece durdum !!!

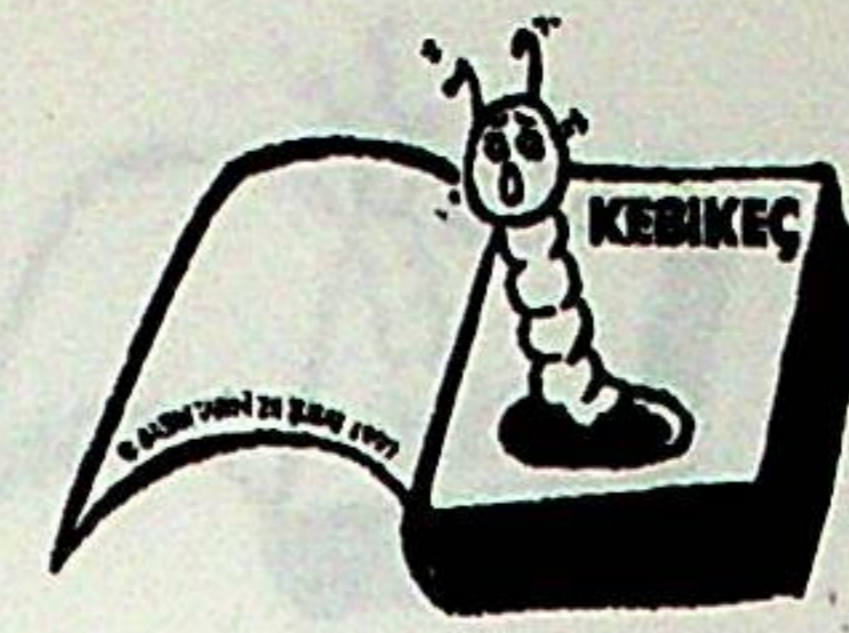
ASLA

Yüzünde kör bir kuyunun karanlığı
Sanki asırlık çanlarla yaşıtsın
Gülmek, umutlanmak diyorsun
Geride kaldı
Hayır dostum, yüz kere bin kere hayır
Kaldır başını eğme, bak şu göğe,
Bak şu çocuğa, çiçeğe denize
Umut doldur, sevgi doldur yüreğini
Yenilme hüzne, çirkefe
Gül dostum, karanlık basmasın yüzüne
Küsmeye yaşama, dostluğa, küsmeye güvene
Döğüş yalancıyla, hayırla,
Döğüş umutsuzlukla
Bırakma kendini, insanlığını, gururunu
Zulme esir olma ölsen de
Unutma kardeşim, asla unutma
Yiğit bir defa ölür
Korkak bin defa ölse de
***

Sigarama baktığımda bile
Seni görüyorsam eğer
Bilki seni çok özlediğimdendir
Yakıyorsam bir sigara ve
Dumanını ciğerlerime dolduruyorsam eğer
Bil ki seni solumak isteğimdendir
Ve dumanını salmak istemiyorsam eğer
Bil ki senden vazgeçemediğimdendir.

Mükremin ERDAL

Elimde olsaydı her karış toprağa buğday eker gibi kitap ekirdim. HORATIUS

Işık biraz daha Işık - Goethe

LEONARDO DA VINCI

Sevgi, derin bir suskunluğu paylaşmaktır,

1452'de Floransa yakınlarındaki bir köyde doğdu. Floransa'nın en iyi ressamı Andrea del Verrochio'nun öğrencisi oldu. 25 yaşına kadar bu ünlü ressamın atelyesinde çalıştı. 30 yaşında Milano Dükası Ludavico Sfranza'nın hizmetine girdi. Leonardo bu sarayda tam 16 yıl kaldı. 1499'da Venedik ve Floransa Devlet kentlerini yönetenlerin hizmetine girdi. Burada resim yapmakla kalmıyor Mühendislik ve mimarlıkta yapıyordu. (harita, kale, liman, anıt planları çıkarıyordu.)

Aslında size Leonardo'nun nerede doğduğunu, hangi eğitimlerden geçtiğini kaç eser bıraktığını ve nerede öldüğünü anlatmaktan çok, onun ölümsüz tablosu Mona Lisa hakkında birşeyler anlatmak istiyorum. Elbetteki bir sanatçıyı tanımak için yukarıda saydığım bilgilere ihtiyaç vardır.

Evet şimdi biz asıl konumuza Leonardo'nun Mona Lisa'sına dönelim. Biliyorum çok kere Mona Lisa'yla ilgili hikâyeler duymuş ya da okumuşsunuzdur. Kimi bir fahişenin portresidir demiş, kimi Leonardo bir eşcinsel olduğu için aynada görmek istediği "ben" ini yapmıştır. Ve bunun gibi onlarca hikâye.

Yani Mona Lisa'nın, o güzel kadının esrarengiz gülümsemesinin arkasında hep birşeyler aranmıştır. Ee, sanatın görevlerinden biri de yanbaşımızda olup göremediklerimizi bize anlatmak değil midir?

Kimdir Mona Lisa, Floransa'lı zengin bir tüccar olan Zorabi del Giocondo'nun karısıdır. Asıl adı Madonna Lisa del Giocondo'dur. Bay Giocondo çok sevdiği eşinin bir portresini yaptırmak ister. Aklına gelen ilk isim Leonardo'dur. Eşiyle beraber büyük ustanın atelyesine giderler. Leonardo bu güzel kadını gördüğü zaman portresini yapmayı kabul eder. Bayan Giocondo her gün atelyeye gider iskemlesine oturur. Leonardo portresini yaparken o da tatlı tatlı sohbet eder. Henüz tablo bitmeden bayan Giocondo ve eşi seyahate çıkarlar. Bayan Giocondo bir daha geri dönmez. Seyahat sırasında hastalanmış ve ölmüştür. Fakat Leonardo bayan Giocondo'nun öldüğünü bilmez. Yarım kalan tabloyu tamamlar.

Yıllar geçer aradan ne bayan Giocondo'dan bir haber vardır ne de eşi gelip portresini almıştır. Bunun üzerine Leonardo tablonun üzerini siyah bir bezle kapatır. Birgün büyük ustanın ziyaretine Floransa Dük'ünün kızkardeşi gelir. Atelyesini gezer. Tablosuna büyük bir titizlikle bakar. Atelyenin bir köşesinde duran ve üzeri siyah bezle kapatılan tablo dikkatini çeker. Tablonun bulunduğu yere doğru yürür. Üzerindeki siyah bezi kaldırır. Tablodaki kadın sanki yıllardır bu anı bekliyormuş gibi mütevazî bir şekilde gülümser.

İnsanı insana en iyi yaklaştıran şey kitaptır. GORKİ

Barones tabloyu satın almak ister. Leonardo; "Atelyemdeki bütün resimleri alabilirsiniz. Ama bunu alırsanız bilin ki ekselansları beni öldürmüş olursunuz" der.

Barones bu sözleri duyunca bu tablodan vazgeçer. uzun süre Barones'le Leonardo sohbet ettikten sonra Barones gitmek için müsaade ister.

Barones tam atelyeden çıkmışken Leonardo'ya döner ve "Sevgi derin bir suskunluğu paylaşmaktır öyle mi Bay Vinci, susmak ve paylaşmak ne mükemmel iki kelime birbirlerine çok yaklaşıyorlar. Yaklaşıyorlar öyle değil mi Bay Vinci?" der.

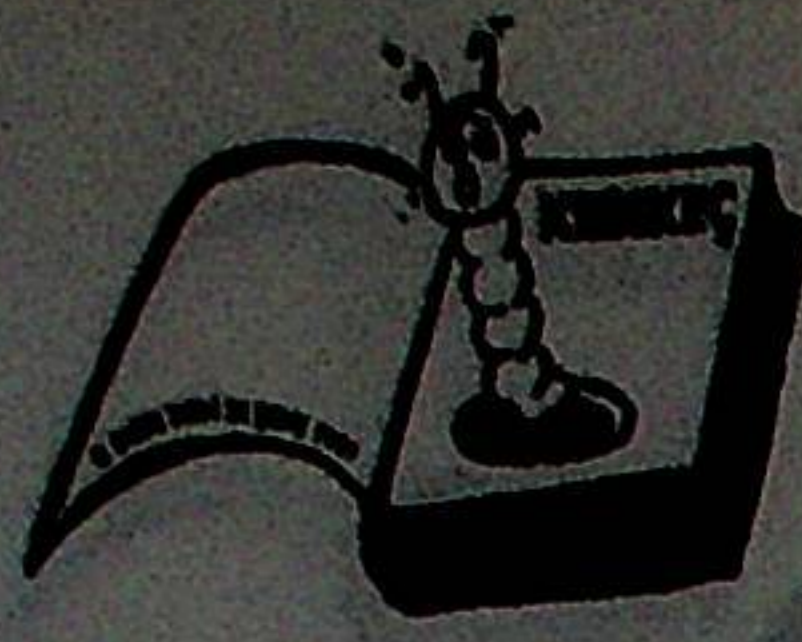
Leonardo cevap vermez.

Barones gittikten sonra tablonun yanına gelir ve uzun uzun tabloya bakar. Evet der sevgi derin bir suskunluğu paylaşmaktır. Ve biz seninle yıllardır bu suskunluğu paylaşıyoruz Madonna Giocondo.

İşte bu ölümsüz portrenin hikâyesi.

Mona Lisa tablosuna "La Giocondo" adı da verilir. Belki de bu tablo dünyanın en ünlü tablosudur. Paris'teki Luvr müzesinde bulunan Mona Lisa yüzyıllarca gülümsemesindeki gizliyle bir çok sanatçıya ilham kaynağı olmuştur. Leonardo da Vinci 1519'da Fransa'da Amboise yakınında ki şatosunda hayata veda etmiştir. Geriye başucunda siyah bir örtüyle kapatılmış tablosunu bırakarak...

YIKINTI

Beni düşününce,
Bir serinlik kaplamalı cehennemini
Var olduğunu, hatırladığını hissetmelisin
İlgimin ilgisizliğini anlayamamalıydın
Ve hâlâ karar vermemiş olmalıydın
Beni yıkmak sandığın kadar zor değil
Ama
Yemiden -inşa- olmakta benim için zor değil

***

Umutturacakmış çiçeğini
Ne kadar kolay olacağı açık
Çözumsuzluğu çözmeye çalışmak gibi
Çözülürken batılacak

***

Deniz,
Bir esinti sanırdık
Kasırga çıktın
Yakıp geçtiğinde bir şey olsa
Bir garip
Bir de ...
Ah bir bilebilsem !

***

BULMACA

Yaşanı anlayabilmek
Özümseyebilmek
Belki zor
Ama bir o kadar zevkli
Düşüncene
Bir bulmaca karçesinde
Yakalamak yaşamı
Ne güzel ...
Ya sence !

***

Teni buz, gözleri güneş
Çocuğun biri geçti önümden
Eli yüzü kirli
Yemenisiz ayakları çıplak
Kor düştü yüreğime
Utandım kendimden
Ve de sizden
Kimbilir kaçınıcı kez
Sorgucusu oldum şeytanımın
Ne çare ki
Esiri oldum düzenin

Engin TILKAT

NE DEĞİŞTİ

Dört mevsim, oniki ay geçti de ne değişti,
Duvardaki takvimin yapraklarından başka ...?
Kaç kişi sevdasına, hayaline kavuştu
Hangimiz sevdalandık, kim kucak açtı aşka ?

Dünya da oluk oluk gözyaşı akmadı mı ?
Mazlumların feryadı yürekler yakmadı mı ?
Hayat bu kimisini yolda bırakmadı mı ?
Hepimiz mağlup isek kim galip bu yarışta ?

Gelecek kapkaranlık toz, duman, sis içinde
Kalpler birbirine küs, gömüller yas içinde
Pusulamız bozuldu, bir okyanus içinde
Her yer zifiri karanlık, herkes muhtaç ışık'a

Yoldaki engelleri birtürlü aşamadık
Kaçardık mutluluğu koşup yetişemedik
Sevmeyi hayal ettik ama sevişemedik
Hep keşke deyip durduk, geçmişte her anıta

Günler bir bir tükendi ay ayı kovaladı
Hayat bir gültüp geçti, bazen durup ağladı
Polyana'lar umudu yeni yıla bağladı
Ufukları toz pembe gördüler her bakışta

Her şeye kader deyip binbir şükür eyledik
Sırtımıza binenin huzurunda eğildik
Ne sabahtan uyandık ne de erken ayrıldık
Masalla uyutulduk genç-ihiyar her yaşta.
Kasım UÇER

Yalnızken seni düşünüyorum
Birlikteyken yalnızlığımızı
Yalnızken seninle konuşuyorum
Birlikteyken konuşmadıklarımızı
Yalnızken sana soruyorum
Birlikteyken, bilmediklerimizi
Yalnızken ağlıyorum
Birlikteyken güldüklerimiz
Ve yalnızken düşünüyorum
Birlikteyken düşünmediklerimizi

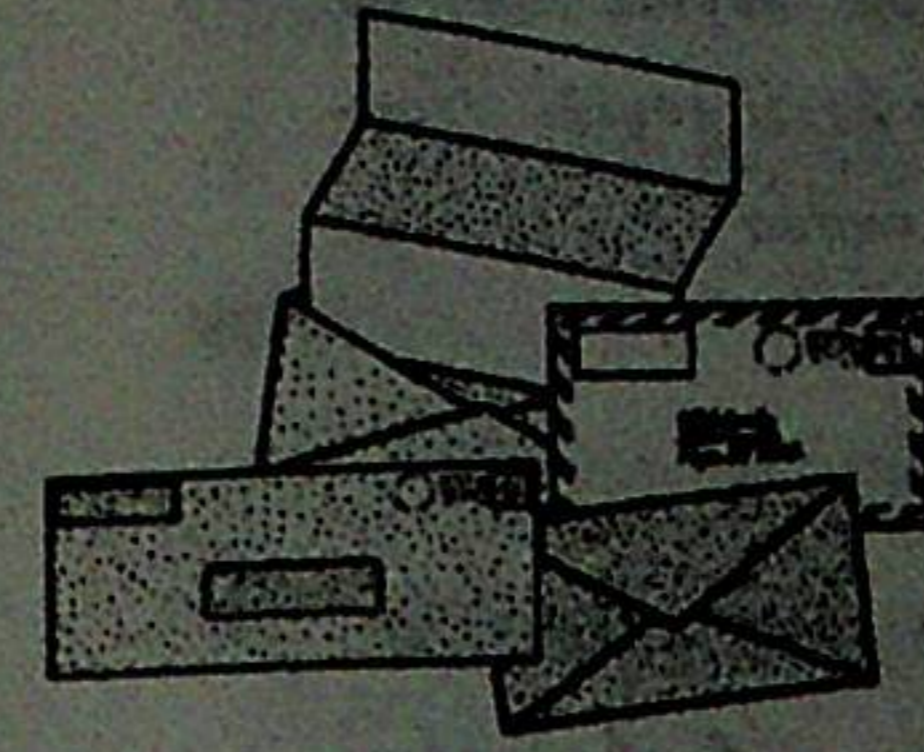
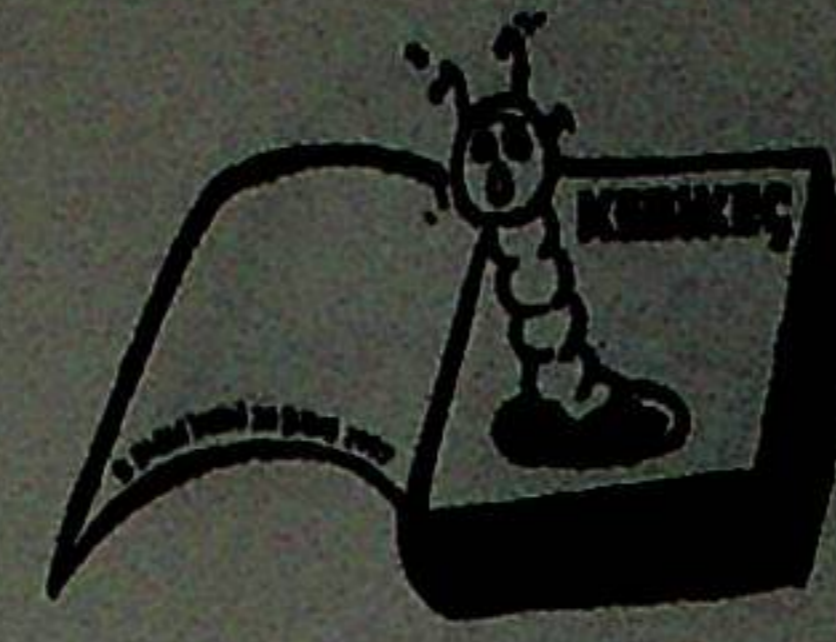
Mükremin ERDAL

DUYUMSAMA

Senden uzalağınca,
mesafelerden, sesini soluğumu duymasamda,
izleyebiliyorum
Ya kendimden uzaklaşıp,
bir başka benle olunca,
Zaman ve mekânın gizini duyarak,
Sendeki gibi,
izleyebilsem

M. Zeki ERGÖZ

En kötü kitabı yazan bile kitap yasaklayanlardan daha saygılı ve daha az zararlıdır insanlık.
S.EYUBOĞLU

doğru şubat 2002
sarı bir günün
ortasında
yakla, yağmaya hazır
ve
siyah

Belki de ÖZBETM

Yine seninleyim. Başka insanları
düşünürken ansızın kalemimin ve
beynimin sana kilillenmesini nasıl
açıklayacağım kendime bilmiyorum.
Sece, gebe. Nelere? Sidip gelmelere,
dönüşlü ... 19.³⁰, "yağmurdan önce"
çalışıyor kasetçalarda.

DÜŞ!

İçimdeki son burç düz-tü
Son burca da çekti bayrağımı
Kale düştü

Bir güne sığdırdığımız o kadar çok şey
var ki. Ağırlığı altında kaldığımız
Onları hafifletip - hafiflerini yanımıza
almayıp - yürüngemize takıp
dolastırıyoruz, her an ama ...

Zaman bileklerimizdeki kelepçe; bu
yüzden mi yazadığımız hissettiğimiz,
düşündüğümüz bir çok şeyi bir şırıpıda,
doğallıkla ve kolay harcıyoruz.

Okumak bir insanı doldurur, barındırır, yazmak ise hamdane
yapar. BACON

ARZU! Kandı ve terim ...
yürütmesi bedende şiddetli ...
Bunaltıcı bir sıcak ve ...
Yorgunluk. Yorgunluk zayıf bir beden ...
-kendini- yatığa bırakması. Bunun ...
bir dakika dur lütfen, bir sigara yak ...
sıyr kendini her şeyden sonra beynin ...
hücum eden düşüncelerin daimi ...
dışarıdan, ve beni anında ...
İstanbul'u, 372' leri, ...
durul sonra ... Sana ...
mektuplar hep bir tutum ...
taşıyor - ilk .. - Ne yazık ki ...
kaldırıyor. Bu yüzden ...
sözcükleri zorlayarak düşünceleri ...

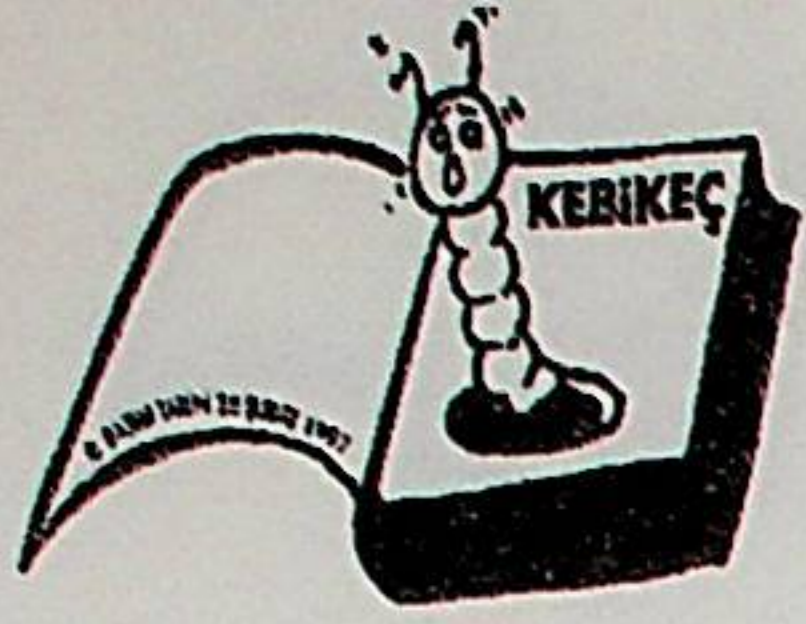
Sen, saçlarını öntne alıp gelmiş ...
Yeryüzünde söylenemelik bir ...

Ellerim ...
kullanamadığım ...
araçlar ...

Kovaladığın şey ...
Oyun ...
kaldırıyor ...

SENİN ...
TUTULMASI ...

Işık biraz daha Işık - Goethe

"Büyük yazarlar tamamlanmış yapıtlarından ömür boyu üzerinde çalıştıkları fragmanların yükünü daha çok hissederler. Çünkü sonuçlardan benzersiz bir haz duyanlar, ancak nispeten zayıf ve kafası karışık olanlardır; bu bütünleşmenin kendilerini hayata iade ettiklerini düşünürler. Oysa daha her kesintiye, kaderin her vuruşunu, işliğinde çalışırken dalıverdiği müşfik uyku gibi karşılar ve bunlardan fragmanlarla tılsımlı bir çember örer."

DEHA zahmettir. Dehamı kimseye borçlu değilim ama aptallığıma borçluyum. Borçlu olduğum her şeyi ödetiyorlar. Gözlerimdeki kuyularında dolasmama rağmen bundan MEMNUN değilim. Önceki mektupta bu biraz değinmiştim ama bir bölümün ana konusu olacak.

- Her şeyden önce iyi birer dost olmalıydık demiştim -
Ara veriyordum şimdi.

İnsanlık yalanı ve adaletsizliği kılıçla değil kitapla yenecektir. ZOLA

10 Şubat doksanđ

Kış güneşi ve soğuk tepemizde ve televizyonlarda körfez krizi geyiği. Hem Clinton'un şeyinin neden bu kadar üzerine gidiyorlar ki...

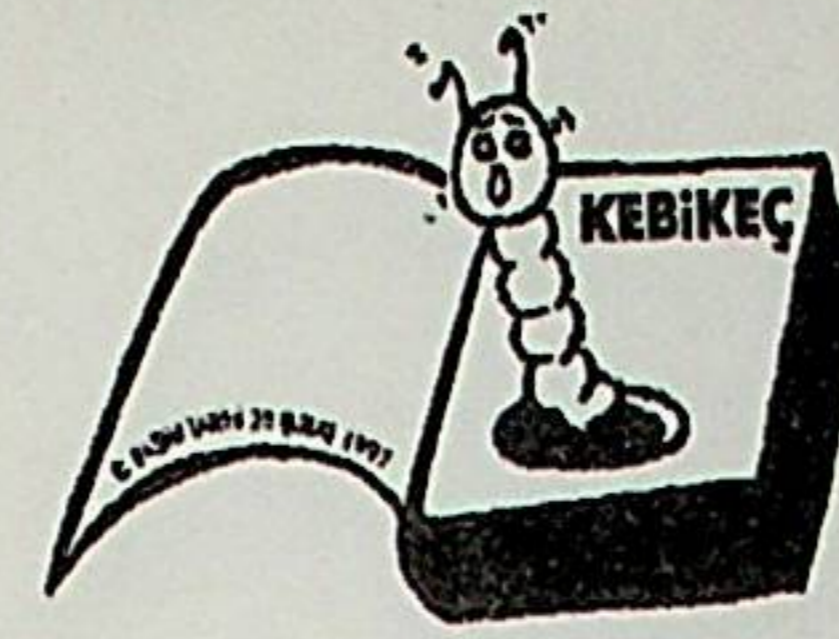
Dün Rimbaud'un kitabını karıştırdım..
Sayfaları karıştırırken dada'cılar geldi aklıma ve cımbızla seçilmiş gibi ama dakika bile geçmeden aşağıdaki şey çıktı ortaya
Kavuştu işte bir daha!
Neye? Sonsuzluğa
Denizdir sonsuzluk
Güneşe karışmıştır

Biliyorum deniz bırakmayacak yakamı.
Tutkunun esiri olur mu? Kahretsin çıkıyor işte karşıma olur olmaz anlarda.
Madem sordun: Doğru olan ne, bilmiyorum. Sanırım günümüzde önemli olan gerçeğin ne olduğu değil, nasıl belirlendiği!

Ben bunları boşverdim yavrum!
Şimdi tek yapmak istediğim çölü maviye boyamak!

- Ha bir de İB olmak istemiyorum o yüzden içimdeki belediye başkanı bir türlü ölmek bilmiyor seçim zamanlarında-

+ Pembeyi deforme etmek her zaman anlamlıdır, bu bir.

Işık biraz daha Işık - Goethe

+ Üçümda ters giden birşeyler var.
Sanırım vitaminsiz kaldım, bu iki,
+ Soğuk ama iki üç gündür güneş insanın içini ısıtıyor, bu üç,
+ Bel ağrım sürekli sevgilim, bu dört,
+ Diyarbakır'ı seviyorum, bu beş insanlar yine marazi durum, bunu geçiyorum.
+ Diğerleri gazete haberleri Londra'da olsan bir şekilde haberdar oluyorsundur, bu altı.
+ Ölmek üzere olduğumu bilmezsem, nasıl öleceğime nasıl karar verebilirim!
Bu da SON.

*****
Hoşgeldin
tam da sana en ihtiyacım olduğu anda neredeyse artık gelmeyeceğine inanacakken hoşgeldin,
"nerede kaldın" demiyorum, o yüzden "bekleddim mi" diye sorma yalnız; tut ellerimi, sımsıkı
zaşkılığım kaybolana dek, sımsıkı gözlerinde görmeliyim kaygılarının dağıldığını
ilk defa görür gibi değil yıllar ötesinden lanıyormuşcasına unutmuş, hatırlanmışcasına eski bir dileğimsin diyorum

Kitap aklın en iyi ilacıdır. OVIDIUS

Aşk üzerine bir dipnot:
Şimdi içimdeki birilerine aşık olma; acı çekme ve düz kurma isteği, kendine yeni ve esaslı bir NESNE bulmak zorunda.

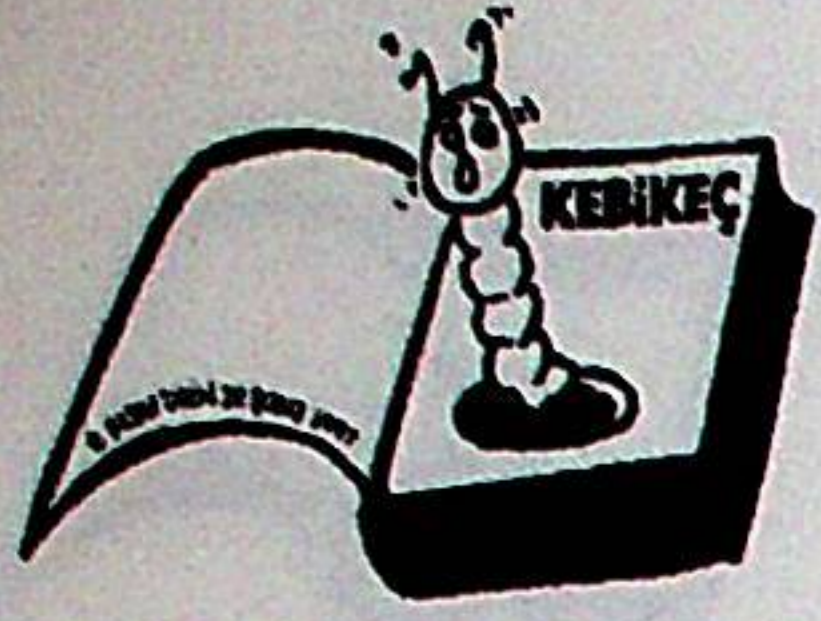
AŞKBA KALB.

Köprüden Önce
Son Çıkış
K.Ö.S.Ç.

*****
en uzak ütopyaşın demektir bu hiç örtüşmemeli düzenlerimiz hep bir yarın yabancımı olmalı, ve ben yetinmeyi hiç öğrenmemeliyim çırpınmaktan korkmadan her kavradan daha güçlü çıkabilmek örneğin
- her şeyden önce iyi birer dost olmalıydık demiştim
sarıl bana seni seviyorum
- her şeyden önce iyi birer dost olmalıydık demiştim
sarıl bana

BEGERE MEYGEŞİZ
Köprüden Önce Son Çıkış

Işık biraz daha Işık - Goethe

HERKES İÇİN BİRAZ MUTLULUK

Jerry, çevresindekilerin çok sevdiği insanlardan biriydi. Keyfi her zaman yerindeydi. Her zaman söyleyecek olumlu bir şey bulurdu. Hatta bazen etrafındakileri çıldırtırdı bile. "Bu adam bu halde bile nasıl iyimsen olabiliyor" diye.

Birisi nasıl olduğunu sorsa, "Bomba gibiyim" diye yanıt verirdi hep.. "Bomba gibiyim.."

Jerry bir doğal motivasyoncu.. Yanında çalışanlardan biri, o gün, kötü bir günündeyse, Jerry yanına koşar, duruma nasıl olumlu bakılacağını anlatırdı.

Bu tarzı fena halde düşündürüyordu beni.. Bir gün Jerry'e gittim, "Anlamıyorum" dedim.. "Nasıl oluyor da her zaman her koşulda bu kadar olumlu bir insan olabiliyorsun.. Nasıl başarıyorsun bunu?"

"Her sabah kalktığımda kendi kendime 'Jerry bugün iki seçimin var. Havan ya iyi olacak ya kötü..' Havamın iyi olmasını seçerim. Kötü bir şey olduğunda gene iki seçimin var. Kurban olmak, ya da ders almak. Ben başıma gelen şeylerden ders almayı seçerim. Birisi bana bir şeyden şikayete geldiğinde, gene iki seçimin var. Şikayetini kabul etmek ya da ona hayatın olumlu yönlerini göstermek. Ben hayatın olumlu yanlarını seçerim."

"Yok yahu" diye protesto ettim. "Bu kadar kolay yani.." "Evet.. Kolay" dedi Jerry.. "Hayat seçimlerden ibarettir. Her durumda bir seçim vardır. Sen her durumda nasıl davranacağını seçersin. Sen havanın, tavrının iyi ya da kötü olmasını seçersin. Yani sen hayatını nasıl yaşayacağını seçersin!.."

Jerry'nin sözleri beni oldukça etkiledi. Onu uzun yıllar görmedim. Ama hayatımdaki talihsiz olaylarla dövünmek yerine, seçim yapmayı tercih ettiğimde hep onu hatırladım.

Yıllar sonra Jerry'nin başına çok tatsız bir şey geldi.

Soygun için gelen hırsızlar paniğe kapılıp, Jerry'i delik deşik etmişler.. Ameliyatı 18 saat sürmüş, haftalarca yoğun bakımda kalmış, taburcu edildiğinde, kurşunların bazıları hâlâ vücudundaymış.

Ben onu olaydan altı ay sonra gördüm. "Nasılsun" diye sorduğumda, "Bomba gibiyim" dedi. "Bomba gibi.."

Olay sırasında neler hissettin Jerry dedim.

Yerde yatarken, 'iki seçimim var' diye düşündüm.. Ya yaşamayı seçecektim, ya ölümü .. Ben yaşamayı seçtim."

"Korkmadın mı şuurunu kaybetmedin mi!.."

"Ambulansla gelen sağlık görevlileri harika insanlardı. Bana hep iyileşeceksin merak etme dediler. Ama acil servisin koridorlarında sedyemi hızla sürerlerken doktorların ve hemşirelerin yüzündeki ifadeyi görünce ilk defa korktum. Bu gözler bana "Bu adam ölmüş" diyordu. Bir şeyler yapmazsam biraz sonra ölü bir adam olacaktım gerçekten.."

"Ne yaptın" diye merakla sordum..

"Kocaman bir hemşire yanıma yaklaştı ve bağıarak herhangi bir şeye alerjim olup olmadığını sordu.. "Evet" diye yanıt verdim.. "Var.." Doktorlar ve hemşireler merakla sustular. Derin bir nefes alarak kendimi topladım ve bağırdım: "Benim kuşunlara alerjim var!" Doktorlar ve hemşireler gülmeye başladılar. Tekrar bağırdım. Ben yaşamayı seçtim. Beni bir canlı gibi ameliyat edin. Otopsi yapar gibi değil.."

Jerry, sadece doktorların büyük ustalıkları sayesinde değil, kendi olumlu tavrının büyük kaprisiyle yaşadı. Yaşaması bana yeni bir ders oldu.

Her gün, hayatımızı dolu dolu yaşamayı seçme şansımız ve hakkımız olduğunu ondan öğrendim.. Ve herşeyin kendi seçimimize bağlı olduğunu..

Bu yazıyı okudunuz: Şimdi iki seçiminiz var.

1. Unutup gitmek.
2. Kesip saklamak, fotokopisini çıkarıp dostlarınıza dağıtmak..

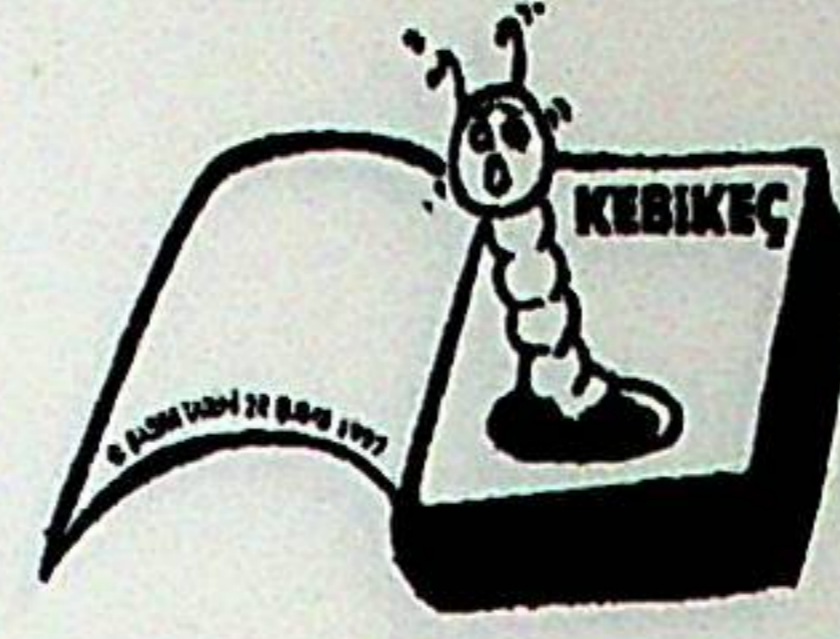
***

Francie Baltazar-Schartz'ın yazısını bana elektronik posta ile Pınar Abahı yollamıştı. İki seçimim vardı. Çöpe atmak, ya da İngilizce aslından tercüme edip, sizlerle paylaşmak..

Ben seçimimi yaptım ya siz?

Kebikeç'te seçimini yaptı.

Tanrım bana kitap dolu bir evle, çiçek dolu bir bahçe ver. KONFİÇYÜS

Işık biraz daha Işık - Goethe

ANLAR

Eğer yeniden başlayabilseydim yaşama ikincisinde daha çok hata yapardım Kusursuz olmaya çalışmaz sırtüstü yatarım

Neşeli olurum ilkinde olmadığım kadar Çok az şeyi ciddiyetle yapardım Temizlik sorun olmazdı aslında Daha çok riske girerdim Seyahat ederdim daha fazla Daha çok güneş doğuşu izler Daha çok dağa tırmanır

Daha çok nehirde yüzerdim Görmediğim bir çok yere giderdim Dondurma yerdim doyasıya Ve daha az bezelye

Gerçek sorunlarım olurdu hayali olanların yerine

Yaşamın her anını Gerçek ve verimli kılan insanlardanım ben Yeniden başlayabilseydim eğer Yalnız mutlu anılarım olurdu Farkında mısınız bilmem?

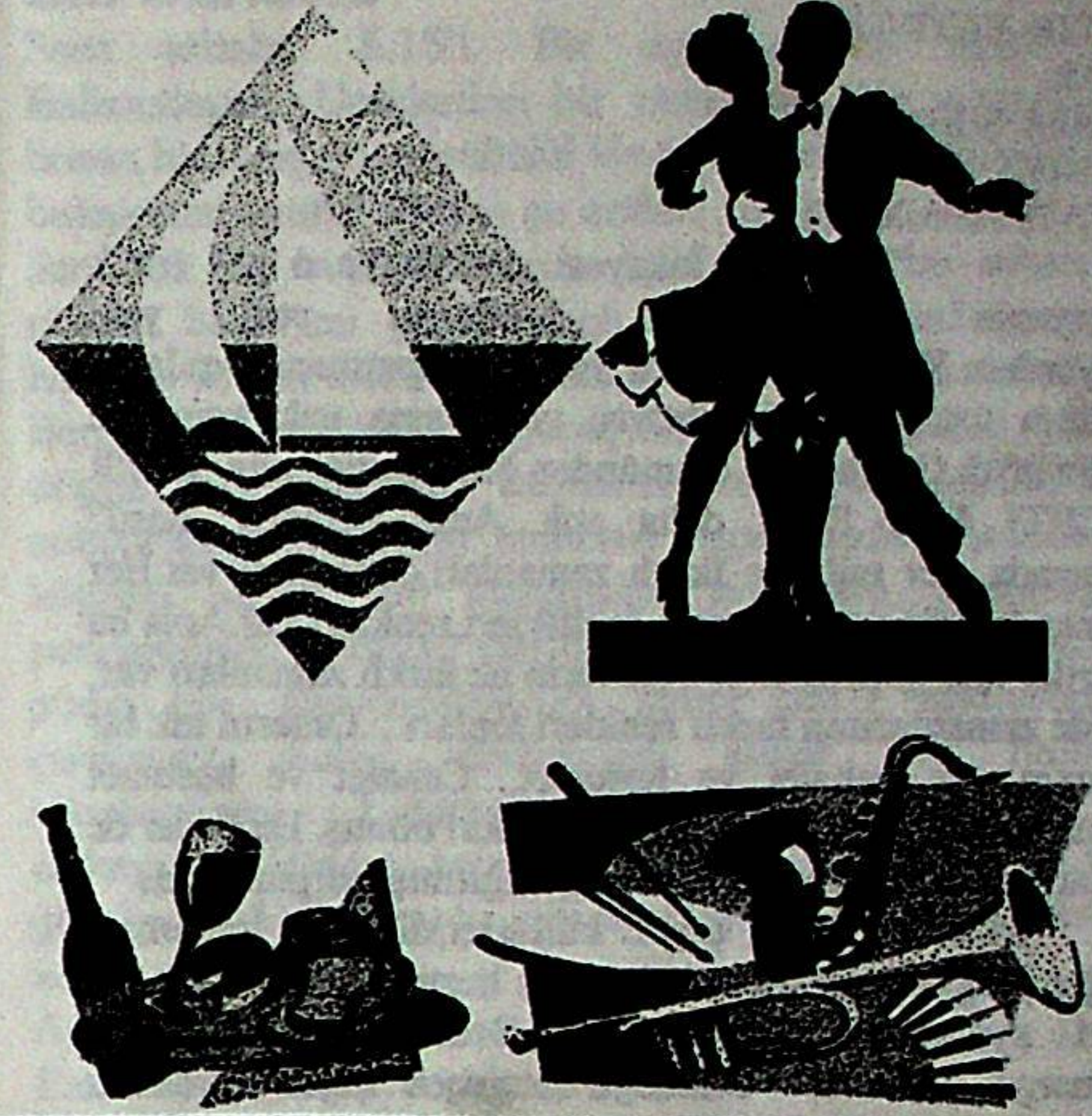
Yaşam budur zaten Anlar sadece anlar Sizde anı yaşayın Hiç bir yere yanında termometre, şemsiye, su, ve paraşüt almadan gitmeyen İnsanlardanım ben Yeniden başlayabilseydim eğer İlkbaharda pabuçlarımı fırlatır atardım Ve sonbahar bitene kadar yürürdüm çıplak ayaklarla

Bilinmeyen yollar keşfeder Güneşin tadına varır Çocuklarla oynardım bir şansım olsaydı eğer

Ama işte 85 deyim Ve biliyorum ölüyorum.

BORGES

Yazmak geleceği görmektir. VALERY

Zaman

diğer kaynaklardan farklı olarak alınıp satılamaz, biriktirilemez başkasından ödünç alınamaz, başkasına devredilemez, üretilemez, çoğaltılamaz ve değiştirilemez.

Ondan sadece yararlanılabilir.

Hiç kullanılsa da tükenmeye devam eder.

Yenilenmesi mümkün olmadığından, bütün kaynakların en değerli olanı zamandır.

Jean-Louis Servon-Schreiber

KADER KUYUSU (BİRA QEDERE)
ÇEV: MUHSİN KIZILKAYA
BELGE YAYINLARI
320 S.
BASIM ŞUBAT 1997
13.5/19.5
FİYATI: 1.000.000 TL.

"Kürtlerin hikayesi uzundu ve o çok trajik hikayenin kapalı, gizemli kapılarını yeni yeni açıyordum. Kapılar kapalıydı, birileri kapatmıştı kapıları, onların üzerine. Işığa ihtiyaç vardı ama ışık kapıların ardındaydı. Goethe'nin ölümünden önce dediği gibi MEHR LICHT! Evet Biraz daha ışık... Ama nereden, nasıl? Dünyada, her milletin farklı zamanları, dönemleri var. Her zaman kendine özgü havası, özellikleri, renkleri var. Ama bu Kürtler için geçerli değil. Kürtlerin ne farklı zamanları var, ne de zamanlarının farklı renkleri, tonları... Onların tek bir zamanı var, cehalet ve husumet... Cehalet ve husumet zamanı, siyah rengiyle Kürtlerin kaderi olmuş. Bu kader de onları zincire vurmuş, esir etmiş, dağıtmış, sürgün etmiş."

Mehmed Uzun, çeşitli kültürler, diller ve toplumsal değer yargıları arasında bölünmüş kozmopolitik, ünlü bir Kürt aydınının (Celadet Ali Bedirxan'ın) İstanbul, Almanya, Şam ve Ortadoğu'da geçen trajik öyküsünü anlatıyor bu romanda.

Romanın kahramanı, Celadet Ali Bedirxan, 1887'de İstanbul'da doğmuş. Kürt tarihinin son iki yüzyıllık dönemine vuran Bedirxan ailesinin seçkin mensuplarından biridir. Politik kişiliğinin yanında bir Kürt dil bilimci olarak Kürt dilinin gelişmesinde oynadığı rol bakımından da Kürt tarihinde Ahmedî Xani'den sonra gelen bir saygınlığa sahiptir. Kürt dilinin çağdaş bir alfabe ve gramere kavuşturmuş. Mehmed Uzun bu Kürt aydınının hayatını, büyük bir aşkı, ihanetleri, açlığı, sürgünü ve ezilmiş bir halkın kaderini bir roman içine sığdırmış.

Mehmed Uzun yeni ve çok ustaca bir roman dili yaratıyor. Avrupadaki araştırmalarıyla Kürt'çedeki eksikliklerini gideriyor. Anadiline hakim olduktan sonra romanlarını Kürtçe yazmaya başlamıştır.

Uzun, 1953 Siverek doğumlu, ilk ve orta öğrenimini Siverek'te tamamladıktan sonra Ankara Yüksek Teknik Öğretmen Okulu'nu bitirdi. 1977'de siyasal gerekçelerle yurtdışına çıkmak zorunda kaldı.

Anadolu'nun asırlardır sancılı olan bölgesinden Stocholm'e giden Mehmed Uzun, henüz 24 yaşında iken siyasi mülteci olarak İsveç'e yerleşti. Burada kendisini tamamiyle sanat ve edebiyata vermiştir.

Avrupa'da Rızgari, Hevi, Kurmanci ve 90 TAL adlı dergilerin redaktörlüğünü yaptı Mehmed Uzun. İsveç Yazarlar Birliği, İsveç Pen Klüp ve Dünya Gazeteciler Birliği Üyesidir. Halen İsveç Pen Klüp'te yönetim kurulu üyeliği yapmaktadır.

Türkçeye çevrilmiş eserler

"Yitik Bir Aşkın Gölgesinde" Belge Yay. 1995 Roman
"Nar Çiçekleri" Belge yay. 1996 Deneme
"Kader Kuyusu" Belge yay. 1997 Roman

Kürtçe yayınlanan Eserleri;
"Sen" Roman
"Yaşlı Rindin Ölümü" Roman
"Evdale Zeynike'nin Günlerinden Bir Gün" Roman
"Kısa Kürt Edebiyatı Tarihi"
(Almanca Çevirisi Yayınlandı)
"Kürt Edebiyatının Anatolojisi"
İsveç'te Yayınlanan Eserleri;
"Bütün Dünya İsveç'te"
(İsveç'te Yaşayan Yabancı Yazarlar Anatolojisi)

SÖZLÜK KOŞESİ

Dünyanın kendisi öyle değil. Herkesin kendi dünyası var. Herkesin kendi hayatı var. Herkesin kendi düşünceleri var. Herkesin kendi duyguları var. Herkesin kendi arzuları var. Herkesin kendi korkuları var. Herkesin kendi umutları var. Herkesin kendi hayalleri var. Herkesin kendi gerçekleri var. Herkesin kendi sorumlulukları var. Herkesin kendi hakları var. Herkesin kendi özgürlükleri var. Herkesin kendi değerleri var. Herkesin kendi kültürleri var. Herkesin kendi gelenekleri var. Herkesin kendi dinleri var. Herkesin kendi inançları var. Herkesin kendi umutları var. Herkesin kendi hayalleri var. Herkesin kendi gerçekleri var. Herkesin kendi sorumlulukları var. Herkesin kendi hakları var. Herkesin kendi özgürlükleri var. Herkesin kendi değerleri var. Herkesin kendi kültürleri var. Herkesin kendi gelenekleri var. Herkesin kendi dinleri var. Herkesin kendi inançları var.

Bizleri Biliyor musunuz?

*1- Annem
2- Annem (İsveç'te yaşamış Kürt yazarı)
3- Annem (İsveç'te yaşamış Kürt yazarı)
4- Annem (İsveç'te yaşamış Kürt yazarı)
5- Annem (İsveç'te yaşamış Kürt yazarı)
6- Annem (İsveç'te yaşamış Kürt yazarı)
7- Annem (İsveç'te yaşamış Kürt yazarı)
8- Annem (İsveç'te yaşamış Kürt yazarı)
9- Annem (İsveç'te yaşamış Kürt yazarı)
10- Annem (İsveç'te yaşamış Kürt yazarı)*

BEYAZ ORKİDE'NİN ESRARI

12 yaşına girdiğimden beri her doğum günümde Bethasda'daki evime beyaz bir orkide gelir. Yanında ne bir not ne de bir kart vardır. Çiçekçiyi aradığımda ise parası her zaman önceden ödenmiştir. Bir süre sonra gönderen kişinin kim olduğunu öğrenebilmek için ısrarlı çabalarından vazgeçip ve sadece bana gönderilmiş pembe kâğıdın üzerinde yatan dünyanın en hafif kokulu, sihirli ve kusursuz beyaz orkidem için sevinmeye başlamıştım. Ama gerçekte bana çiçeği gönderenin kim olduğunu düşlemekten vazgeçmemiştim; bazı günlerimin en mutlu dakikalarını kibar ve heyecan verici ama biraz utangaç veya gizemli kişiyi düşünmekle geçirirdim. Annemde bazen bana katılırdı.

O, benim bir insana büyük bir kibarlık yapmış olabileceğimi ve o kişinin bana minnetini belirtmek için çiçeği gönderiyor olabileceğini söyledi. Bu insan belki bir gün kollarında bir dolu poşet ve kutuyla gelen yardım ettiğim yan komşumdur. Belki de soğuk bir kış günü oğluna mektup atmak için karşı kaldırıma geçemeyen ve onun elinden tutarak mektubunu özenle yeşil posta kutusuna atmasını sağladığım o yaşlı adamdır. Biraz daha büyüdüğümde ise bana aşık olan utangaç bir çocuk olabileceğini düşündüm.

Yüksekokulu bitirmeme bir ay kala babam öldü. O ana kadar olan bütün duygularım, hayatımdaki en önemli insanı kaybetmiş olmanın etkisiyle korkuya ve uzun sürecek bir yas sürecine dönüşmüştü. Artık beni ne yaklaşan mezuniyet törenim ne de mezuniyet balom ilgilendiriyordu. Fakat annem ilgilendi...

Babamın ölümünden bir gün önce annemle balo elbisemi seçmeye gitmişim. Üzerinde yüzlerce beyaz ve mavi puan bulunan mini bir elbise aldım. O an kendimi Scarlet O'Hara zannettim ve koca dükkanın içinde tek başıma vals yapmaya başladım. Ama elbise bana bir beden küçük geldiği için yenisini sipariş verdik. Babam öldüğünde zaten onu unuttuğumdu. Ama annem asla...

Balodan bir gün önce oturma odasının kanepesinde duran tam bedenime göre bir elbise buldum. Belli ki yeni gelmişti ve hâlâ kutusunun içindeydi. Bu elbise tüm ihtişamı ve sevgisiyle bana hediye edilmişti. Yeni bir elbisem olduğunu hiç önemsemedim ama annem önemsendi...

O, çocuklarının yaratıcı ve sevgiyle yoğrulmuş birer insan olmasını istiyordu. O, çocuklarının cana yakın, iradeli ve kusursuz ama biraz gizemli beyaz bir orkide olmasını istedi.

Annem ben evlendikten on gün sonra öldü. O zaman yirmi iki yaşındaydım ve o yıl beyaz orkidelerimin gelmeyi bıraktığı yıl oldu.

Masha Arons
"Jewish Image"

İngilizceden çeviren:
Veysel Eşsiz

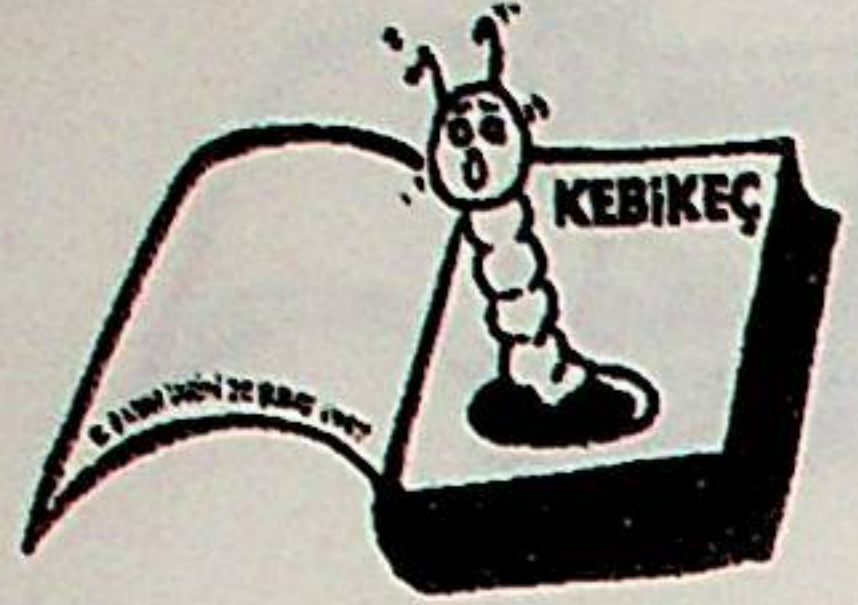
BİR DENEME

Saat sabahın 5.15'i. Bir sigara daha yaktım. Balkondayım. Uzaklardan bir ezan sesil. Ve sessizliği bozan bir kamyon, gürültülü! Ve işte ikincisi. Balkonlara bakıyorum ısrarla! Benim şu andaki ruh halimi yansıtan ikinci bir kişi bulabilir miyim diye! Az önce bir sabah rüzgarı bedenimi yaladı geçti. Tuhaf bir kızlık var havada. Aman tanrım yağmur çisiltiyor. Ve kuş sesleri! Benim göremediğim bir güneş doğuyor. Karşıdaki 4-5 büyük binanın üst kat camlarına vuran bir kızlıktan anlıyorum bunu. Karşı binadaki kapıcı kadın, bellide köyden kalma bir alışkanlıkla erkenden uyanmış pencerelerinin önünü yıkıyor. Onun beni görmediği, görse bile hissedemeyeceği kesin gibi. Yağmurun çiselemesi durdu. Balkondaki kuşlar bile nasıl cilveleşiyorlar birbirleriyle! Karam gurulduyor, acıkmışım. Rüzgar tepedeki bulutları sürükliyor. O güzelim kızlık kayboldu. Ahmet Haşim'in o güzel şiirini anımsıyorum.

Ağır ağır çıkacaksın bu merdivenlerden
Eteklerinde güneş rengi bir yığın yaprak / ... /
Kızıl havaları seyret ki akşam olmakta!

Bu kez sabah oluyor. İsrarlı gözlerim boş balkonlarda birini bulamadı. Bu kez vakitli ötüyor bu horoz! Gökyüzü parçalı bulutlu! Hâlâ uyanan çok az insan var! Kuşlar çılgınlar gibi uçuyor gökyüzünde. Apartman çatılarına hem de kenarlarına konuyorlar. Düşmekten korkmazlar mı hiç onlar sahi? Biri Kur'an okuyor. Derinlerden gelen bir sesi var çünkü. Huzur buluyor mudur dersin? Sigaramın son nefesini de çektim söndürdüm. Kamım hâlâ aç! Sigara gidermedi açlığımı! O güzelim kızlık neredesin? Bir evim olsun isterdim güneşin hem doğuşunu hem batışını izleyebildiğim. Ama şu kocaman apartmanlar izin vermiyor ki. Ama bir gün ev alacak paraya sahip olursam böyle bir ev alacağım işte güneşe inat. Hâlâ uyuyormusunuz be insanlar! Bu güzelim kuş cıvıllarını, sabah rüzgarlarını ve temmuz sabahının yağmur çisiltilerini bana bırakarak! Tadını bilen birleriyle paylaşmak isterdim. Ve işte! İşte ıslak toprak kokusu! İçime çekiyorum, çekiyorum içime! Harika! Yazıya geçirmek mümkün olsaydı bu kokuyu, bu sesleri! Az sonra bir pazartesi sabahının koşturmacası başlayacak. Miskin insanlar, miskin yataklarından kalkıp asık suratlarla işlerine yollanacaklar. Belki eşlerine seni seviyorum demeyi bile çok görenek! Oysa sabah çoktan başladı. Oysa ben bu gece hiç uyumadım. Sabahı, sabah olurken yakaladım. Gözlerimle okşadım onu, çiğnerime çektim. Yüzümde tuhaf bir gülümseme ile! Ve siz gündelik yaşantılardan bir günü daha yaşamaya hazırlanırken ben uyuyacağım. Ve siz beni hiç anlamayacaksınız belki de!... Anlamazsınız da beklemiyorum ki zaten! EBRU

Işık biraz daha Işık - Goethe

ÖZGÜRLÜKTEN KAÇIŞ

Biz olmak istediğimiz kadar kendimiz, ama bunu görebilecek kadar geniş gözlüklerimiz var mı? Yoksa insanların bize dağıttıkları ve yalnızca görmemizi istedikleri olgular, kavramları netleştiren o basma kalıp gözlüklerden mi takıyoruz?

İnsanlar hep nedendir bilinmez başkalarının kalıpları altında yaşamayı kendi özgürlükleriyle değiştirmişlerdir. Bunun sebebi ise özgürlüğün bedelinin ağır ödenmesi olmalı. Neden herkes gibi "Tek tip", "Tek düze" bir yaşam sürdürmek varken anormal insan damgası yiyelim ki neden? Neden kendi düşüncelerimizin doğruluğuna inanılıp -zaten bütün doğru sözleri söyleyen söylemiştir veya doğru sözleri ancak BÜYÜK adamlar söyler biz değil- Bizler zaten duyduğumuz andan beri çevredeki insancıklardan pasta kalıplarına dökülmüş birer kurabiyeyiz, içimizden hangi babayiğit kurabiye kalıbından çıkıp kendi olmaya çalışsa ona öcü gibi bakarız. ve onu dışlarız çünkü "O" yeni yollar yeni düşünceler savunur, çünkü "O" yıllardır oturduğumuz kalıpları bize göstermeye çalışır ama nafile, eski köye yeni âdet getiremez ve dışlanır. Yaşamında sürünürken öldükten sonra kahraman ilân edilir çünkü o büyük adamdır.

Ya biz? Bizler neyiz? Bizler yörüngede dönen gezegenleriz. zaten istemesek de güneşin çekim kuvvetiyle döneriz. Asla yörüngeden çıkmayız, çıkmak ta istemeyiz zaten. Tanrı korusun ya bir gün kazayla yörüngeden çıkarsak o zaman ne yaparız? Tabii ki hemen başka bir yörünge buluruz kendimize. Hiç denedik mi tek başımıza dönmeyi?

"Bu dünya da neysen osun kardeşim. İnsansan, insanlığını bil canım! Düşünmek sana mı kalmış? Sen ev hanımın başka bir şey olamazsın. Senin görevin yemek pişirmek, çocuk bakmak. Sen evet evet sen ASİ GENÇ. sen nasıl olur da kendin olmaya çalışırsın? Çabuk monoton hayatına geri dön! Tanrıya şükret derslerine çalış ve fazla düşünüp de kafanı yorma biz senin için en iyisini düşündük." Kendimiz olmak sandığımız kadar kolay değil kendimiz olmayı isteyip de olamamak, işte bu herşeyden zor. Göz göre göre istemediğin şeylere zorlanmak, yaşamın her bir saniyesini sırtında taşımak. İşte bu gerçekten acı ve sırtlanmasa zor bir yük.

Aslında biz ancak fikrimiz, bu fikrimize uygun hareketlerimiz, bu hareketlerle özleşmiş bedenimiz ve ruhumuzla varız ve ancak bu şekilde kendimiz ufak bir şartın özgürlüğün bedelini taşıyabiliyorsan ya da geçen her günün kederini yüklenecek kadar güçlüysen KENDİNSİN!

Özlem K.

Mutluluğa...

Ne kadar farklı iki kutupmuşuz ki
Hafiften bir dokunuşumuz bile
Sorun oldu insanlara
Ya aşk olsaydı ...!

***

MAVİ UMUTTUR

Mavi umuttur
Sevdadır dünden yarına
Geceye kolsuz giysidir
Uçsuz bucaksız düşüncelere
Gamsız ve de kilitsiz anahtardır
Denize anlam
Düşlerime katıktır
Dostluğa çağrıdır umarsızca
Duygudur ince bir gözyaşında
Aşına bir renk gökyüzüne
Belki bir hasret sevgiliye
Belki de bir hayat
Umuttur mavi
Sevgiye
Dostluğa
Geleceğe
Umut.

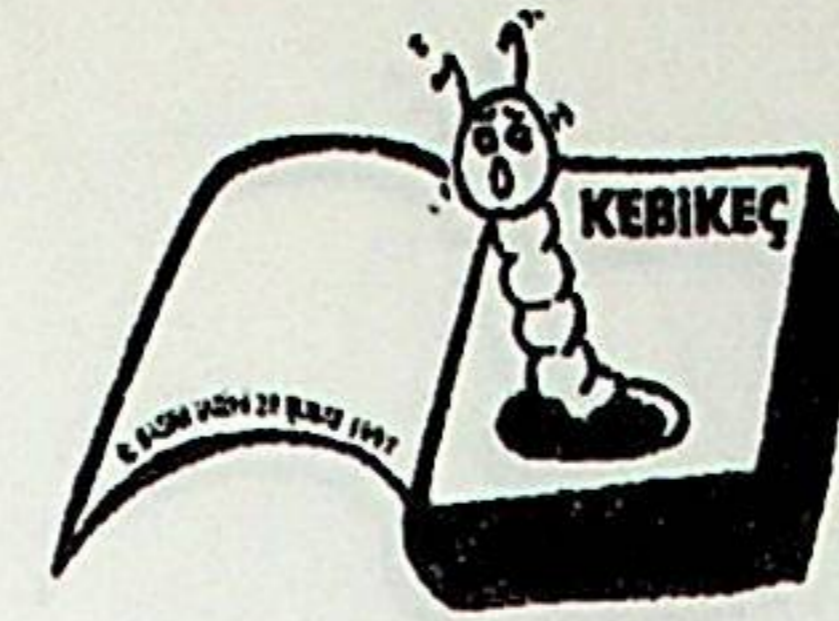
***

Bazı insanlar bir gülün peşinde koşarken
Ayakları altında ezdikleri kır çiçeklerinin farkına
varamazlar.

***

Hadi be iki gözüm
Sık dişini
Ne ilk yarışın bu
Ne de son varışın
Okuduğun öyküleri hatırla
Dinlediğin masalları
Düşün seni büyüteni
Seni büyüteni, uyutani
Son ver bu işkenceye
Ha gayret
Yıkıldı yıkılacak
Bak kuşlar ötüyor
Gökyüzü daha bir mavi
Az kaldı dünden yarına
Aç kapıyı çık artık!

Engin TILKAT

Işık biraz daha Işık - Goethe

KONUŞMALARIMIZDAN İNCİLER

* Bilinçsiz havagazı döşenmesi binayı felaketin eşliğinden döndürdü. (Bilinçli havagazı nasıl oluyor?)
"Havagazının bilinçsiz döşenmesi" olmalıydı.

Oldukça:

* Piyangodan 20 milyar kazanan adam oldukça mutlu görünüyordu.

(İnsan 20 milyar kazanır da oldukça mı mutlu olur, çok mu?)

* Genç kız anne ve babasının cenazesinde oldukça üzgün görünüyordu.

(İnsan anne ve babasının cenazesinde hiç oldukça üzgün olur mu? Olsa olsa çok üzgündür.)

Bir de şu örneklere bakınız.

* Ameliyatla hastasını kurtaran doktor oldukça başarılıydı. (?) Doktor hastanın hayatını kurtarmış olmasına rağmen oldukça başarılıymış çok değil yani.

* Hava sıfırın altında 20 dereceyle oldukça soğuktu. (?) Sıfırın altında 20 derece çok soğuk değil sanki.

* Silahlı saldırı düzenlendi. (İyi bir şey mi ki düzenleniyor?)

* Öldürme olayını gerçekleştiren adam yakalandı. (?) (Öldüren demek yeterli.)

Yangını gerçekleştiren evin oğluymuş. "Yangının çıkmasına sebep olan olmalıydı."

Gerçekleştiren olumlu durumlarda kullanılır, olumsuzlarda değil.

Daha henüz: Daha henüz gelmedi. (Daha mı, henüz mü?) İkisi de aynı anlama geliyor.

Mesleki kariyer: Kariyer meslekten başka nerede olur, aşta mı?

Geri iade: İleri iade var mı? İade zaten geri vermek demek.

Gizli sır: Sırsa zaten gizli olandır.

Eski antika: Yeni eşyalara antika denilir mi?

Antika zaten eskidir.

Kendi otokontrolümüz: Otokontrol kendi kendini kontrolüdür. Başkasının otokontrolü kendisine aittir. Dolayısıyla "kendi" denmemeliydi.

Önceden: Önceden rezervasyon yapalım. Rezervasyon önceden yer ayırtmak anlamına gelir. Sonradan yer ayırtmak olur mu hiç? "Önceden" denmemeli.

Geçmiş anılar: Geçmiş anıları tazeledik.

(Geçmeseydi zaten anı olmazdı. Geçmemiş olan zaten anı da olmamıştır.)

Ötülerimize baş sağlığı: Ötülerimize baş sağlığı diliyoruz. Adam zaten ölmüş başının sağlığını nasıl dilerdin? Ötülerimize rahmet yakınlarına başsağlığı dileriz.

Ölü cesetler: Ölü cesetler uçağın çevresinden toplandı. (Canlı cesetlere ne oldu?) "Ötüler toplandı ya da cesetler toplandı."

Yarına nostalji kazandırmak: Nostalji, eskiye aittir. Yarına nasıl kazandırılabilir ki?

Şu anda iş başında olan iktidar: İş başında olmazsa zaten iktidar olmazdı.

* Bölgede yerleşim yeri olmaması yüzünden şimdilik can kaybı yok. (Olmaması mı istiyordu acaba?)

* Özel bir diyet ve ilaç almıyor. (Diyette mi alınabiliyor?) Diyet yapmıyor, ilaç almıyor.

* Program naklen TV'lerde verildi.

Naklen TV, naklen olmayan TV mi var? "TV'lerde naklen verildi." olmalıydı.

* TV'leri net izlememe olanağı vardı. (Ne güzel bir olanak.)

TV'leri net izlememe durumu vardı olmalıydı.

* "Zorla tecavüze uğradığını iddia etti." Demek zorla tecavüz. (Zorla olmayan tecavüz var mıydı?)

(Zorla değilse zaten tecavüz denmezdi ki, gereksiz kullanılmış "zorla")

* Görevime daha yeni başladım. (Daha gereksiz kullanılmış)

SOLUK SOLUĞA BİR DOST

Yarın günlerden perşembe mi? Evet evet yarın saat dokuz buçukta, az önce tarif etmiş olduğum yerde görüşelim! En son ağzından duyduğum tek söz bu oldu. Sonraları hiç görmedim nedense, nerelere gitmişti, ne olmuştu ona dair herhangi bir duyum alamadım. Aslında başlı başına bir rastlantı olduğu konusunda kesin bir şey söylemek abartma olurdu. İlk tanışmamızda bütün herşeyi bir anda söyleme isteği ve arzusu içerisindeydi. Sözcükler sanki boğazından ağzına doğru dolup taşıyor, fakat bir türlü bir araya getirip bir düzen içerisinde dışarı çıkmıyordu. Bulduğumuz mekana yabancı olmanın varmış olduğu bir ürkeklik vardı üstünde aslında. Karşımda duran bu yabancıya karşı, kendimi tam anlamıyla rahat hissetmem belki de imkansız gibi görünüyordu, ama o anki resmîlik, anlamlandıramadığım bir sessizliğe boğmuştu beni. O durmadan konuşuyor ya da konuşuyormuş gibi yaparak şursuzca ardı kelimeler dökülüyordu ağzından. Düşüncelerinde bir derinlik olduğu sezileniyordu, fakat bu düşüncelerin ne denli yalın bir anlatımı tabi karşılığı veya istenilen iletiyi sağlayıp sağlamadığını meraktan yüzünde en ufak bir kaygı bile yoktu. Durmaksızın yüzlerce sözcük suratının orasına burasına çarpıp, seyirtiyor, sonrada kalabalığa karışıp, yok olup gidiyordu. Başımı ellerimin arasına tutup, dirseklerimi masaya koymak durumunda bırakılmıştım. Öylesine hararetle bir konuşmanın tek bir kelimesini kaçırılmak istemeyen bir dinleyici pozisyonunu almıştım ki, bizi görenler kesinlikle, kibar hoca-öğrenci ilişkisi olduğu zannedebilirdi.

Dostumun ağzı bir açıp kapandığında ki, bu olay çok seri bir şekilde oluyordu. Ağzından çıkan kelimelerin yanısıra, tükürükleri de suratında bir yağmur serpintisi izlenimi uyandırıyor. Bazen çeviremediği kelime ve cümleleri el yardımıyla ifade etmeye çalışıyor, yetmeyince öteki elini de yardımına çağırıyordu. Suratındaki kırışıklıkları, ağzının her hareketiyle yeni şekiller alıyor, Geometrik şekilleri andıran bir devinimle çoğalıyordu. Bazen mola verip çayını yudumlamaya koyduğunda ki bu olay çok kısa sürüyordu, o arada ben sabit bakışlarımla suratındaki hareketleri farkında olmadan kilitlendiğimi hissediyordum. Bulduğumuz kafenin sıcak ortamına rağmen bir türlü üstünden çıkarmadığı siyah deri montu kimbilir ne denli terletmişti bilinmez ama bu haliyle kuşkusuz ortamın genel durumuna aykırı düşüyordu. Bir ara konuşmalarının arasında bir kavram geçti, bütün dikkatim bir anda o kavram üzerinde yoğunlaştı ve durdu.

O an söz alıp bununla ilgili bir açıklama isteği aklımdan geçti fakat bir türlü yeteri cesareti kendimde bulamıştım. Sonra nasıl olsa bu kavramın açıklamlarını yapar diye nafile bir bekleyişe girecek kendi kendimi avutmaya çalıştım ne yazık ki bütün konuşma süresince onunla ilgili ne bir açıklama ne de onunla yakından alakalı bir sözcük sarfetmedi.

Dayanamadım ürkek bir el hareketiyle konuşmasını kısıtığım için özür dileyerek, söz hakkı isteğinde bulundum. Ama bu isteğim onun konuşma akışını kestiğinden olacak ki, o da bu isteğimi bir el ve yüz hareketiyle geri çevirdi. Artık nasıl davranacağımı bildiğimden tekrar uslu uslu onu dinlemeye koyuldum. Gittikçe bu konuşma tek taraflı oluyor ve sıkıcı olmaya başlıyordu. Anlatacağı şeyleri ne zaman bitirecek diye durmadan dakikaları saniyeleri saymaya koyuldum. Bu ara masanın üstünde bulunan sigara paketine gözüm takıldı, bir sigara alıp yakma girişiminde bulunarak, belki zamanın sıkıcı olmasını hafifletir diye sigarayı yaktım. O da konuşmasına ara vermeden sigarasını yaktı ve bana az önce sormak istediğim soruyu sorabileceğim lütfunda bulunarak konuşmasını kesti. Usul yerini bulsun diye, bana bu şans tanıdığı için teşekkür ederek soruyu sordum.

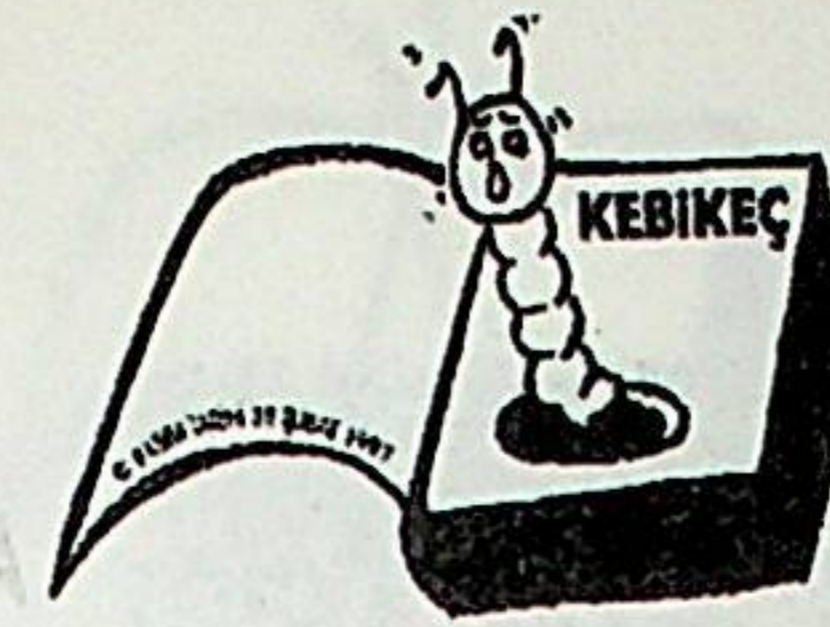
-Kişi yaşadığı toplumun bir ferdi olarak tespit ettiği aksaklıkları kendi deneyimlerinden yararlanarak aklına ve mantığına yakın bir şeyi gerçekleştirmeye çalıştıkça erdemli olur demistiniz; Erdemliliği bu yönüyle ele alırsak, yaşadığımız toplumda kastettiğimiz aksaklık neler olabilir sizce? diyerek sözümü bitirdim. O da bu sorunun aslında çok yerinde bir soru olduğunu onaylayarak, uzunca bir süre düşündükten sonra devam etti.

- "Çok eski çağlardan beri yürürlükteydi diye dedelerin dedeleri de saygı gösterdiler diye, geleneklere salt gelenek olduğu için inanmak onların kendi kafasının yarattığı olan kurgulara, imgelere, onları oraya Tanrının koyduğunu sanıp inanmak, ancak aptal ve uysal insanların işi olduğunu söylemek daha doğru olur herhalde.

Eğer bütün bunlar incelenip, irdelendikten sonra kişi kendi yaşantılarıyla aklına yakın bulunduğu, kendisi ve başkaları için de yararlı oldukları kanısına varduktan sonra değişim bve dönüşümde bulunduğu ölçüde erdemli sayılır" dedi. Doğrusu böyle uzun cümleleri kullanınca, özellikle olduğum cümleleri ama bu cümleleri kullanınca, özellikle sıralanan bütün sözcükleri hafızama yerleştirmeye çalıştım. İşte o an bana pek garip gelen olay da bu olmuştu. Düşünceleriyle hatta davranışlarıyla muhafazakâr olduğunu sandığım bu dostum birden bire toplumu dönüştürmeye çalışan bir bilge oluvermişti.

M. Zeki ERKAZAN

Ölmekle bize yazık olacak, okumak gibi bir zevkten mahrum kalacağız.

BEATLES

Dünyanın en büyük müzik topluluğu Rock türü müziğiyle 60'larda, önce Avrupa'da sonra tüm dünyada müzik severlerin gönüllerini fethetmişlerdir.

68 kuşağının savaşmayı seven çiçek çocuklarının felsefesiyle bütünleşen temiz aile çocukları;

Paul Mc Cartney * d : 18 Haziran 1942
Ringo Starr * d : 7 Temmuz 1940
John Lennon * d : 9 Ekim 1940
George Harison * d : 25 Şubat 1943

"Love me Do", "Please Please me", "She Loves You", "I want to hold your Hand" plaklarının 1964'de ABD'de piyasaya çıkmasıyla ve grup için düzenlenen bir televizyon programından sonra "Beatlemania" (Beatles Çılgınlığı) bütün ülkeyi kasıp kavurdu. Uzun saçları, giyim tarzları, Hint mistizmine ilgi duymaları, dünya ölçeğinde etki uyandırdı.

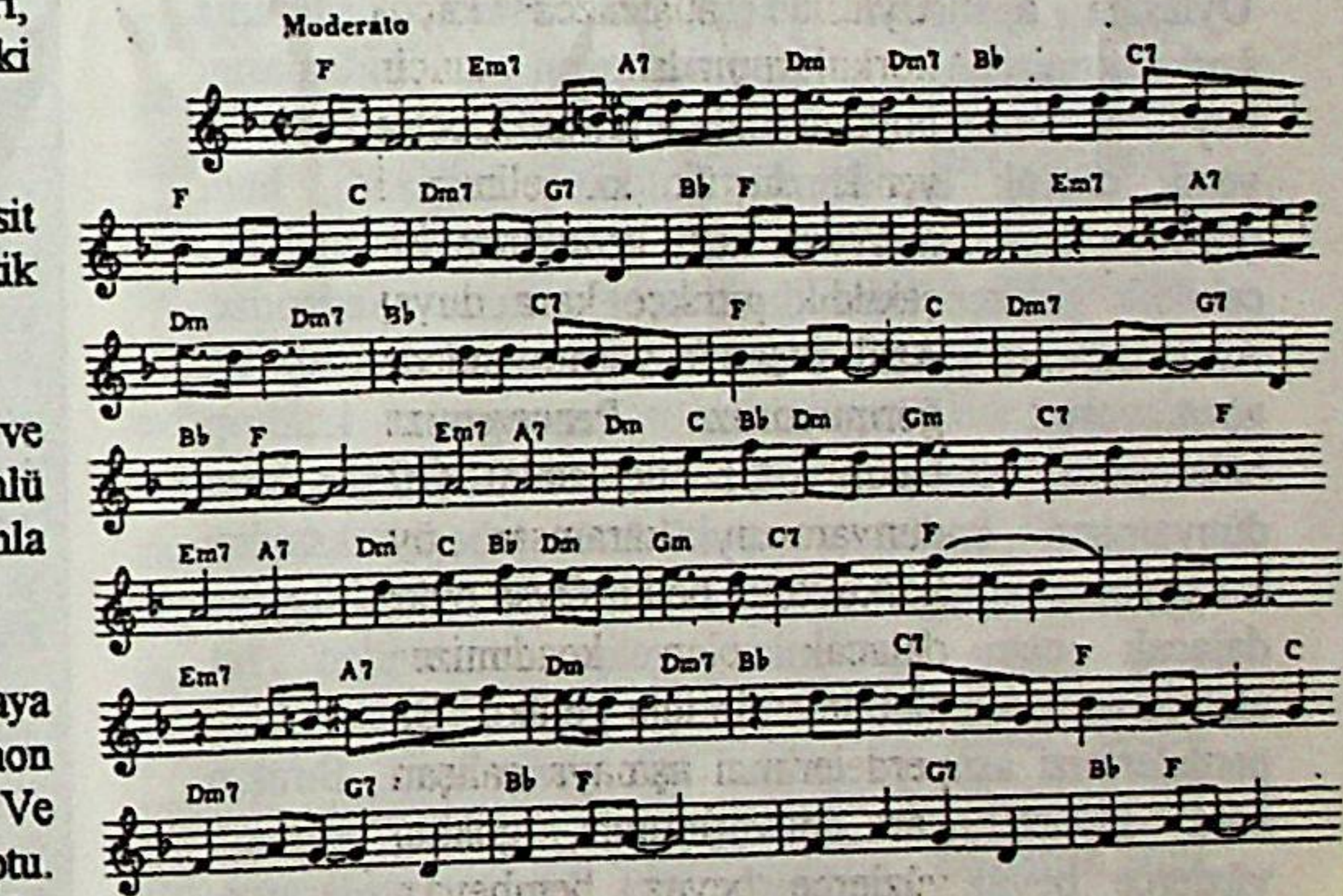
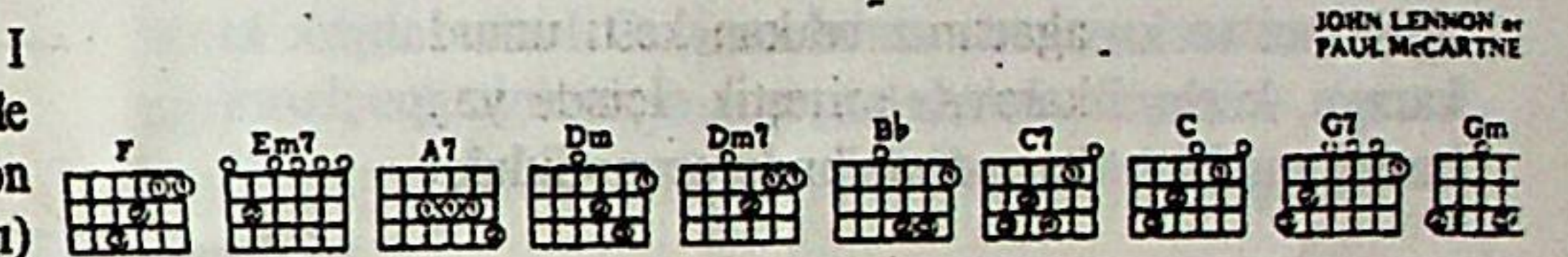
Plak satışlarının milyonları aştığını bilme rahatlığıyla basit gibi görünen vurucu müziğin yaratıcıları yeni müzik formları ile en iyi şarkılarını yaptı.

Yesterday, Michelle, Girl, Obladi - Oblada, Let it be ve saymakla bitmeyecek yüzlerce hit parça..... En ünlü şarkıları "Yesterday", 3000'in üzerinde farklı yorumla rekor kırdı.

"Nefes almak yaşamım olduğuna göre nefes almamaya cesaret edemem" diyen grubun doğal lideri John Lennon bağımsız çalışmak isteyince 1971'de grup dağıldı. Ve dünya halklarını birbirine bağlayan ip adeta koptu. Hayranları grubun tekrar kurulacağını ümit ediyordu. 1980'de John'u çok seven, ona adeta tapan bir hayranı, onun grubu dağıtılmasından sonra bunalıma girdi. Lennon'ın bunu yaptığını inanmadı ve kızgınlıkla onu öldürdü. Grup bir daha toparlanamadı. Ama müzik tarihinde zirvedeki yerini aldı. Geçmişe hiç bir leke sürmeyen Paul, Ringo ve George ise John'suz asla biraraya gelmedi.

Yesterday

F // Em7 // A7 // Dm // Dm7
Yesterday, All my troubles seemed so far away,
Oh / C / Dm7 // G7 // Bb // //
Now it looks as though they're here to stay, Oh believe in yesterday.
Suddenly, I'm not half the man I used to be,
There's a shadow hanging over me, Oh yes - t'arday came suddenly.
Why she had to go I don't know, she wouldn't say,
I said something wrong now I long for yesterday.
Yesterday, Love was such an easy game to play,
Now I need a place to hide away, Oh
Dm7 // G7 // Bb // //
I believe in yes-t'arday, Min mm mm mm mm

-DİM
Dün, bütün derdüm çok uzak göründü/Şimdi ise sanki burada kalacaklarımı gibi görünüyorlar/Oh, dün ona inan-
yordum./Aniden, varlığının yarısı bile, değilim/Üstümde aslı bir gölge var, Oh dün geldi, aniden/Neden gitmek z-
randaydı bilmiyorum, söylemedi/yanlış bir şey söyledim, şimdi dünya uzuyor/dün, aşk oynamak böyle kolay b-
oyundu/Şimdi saklanacak bir yere ihtiyacım var/Oh, dün ona inanıyordum, mm mm mm mm mm /

Işık biraz daha Işık - Goethe

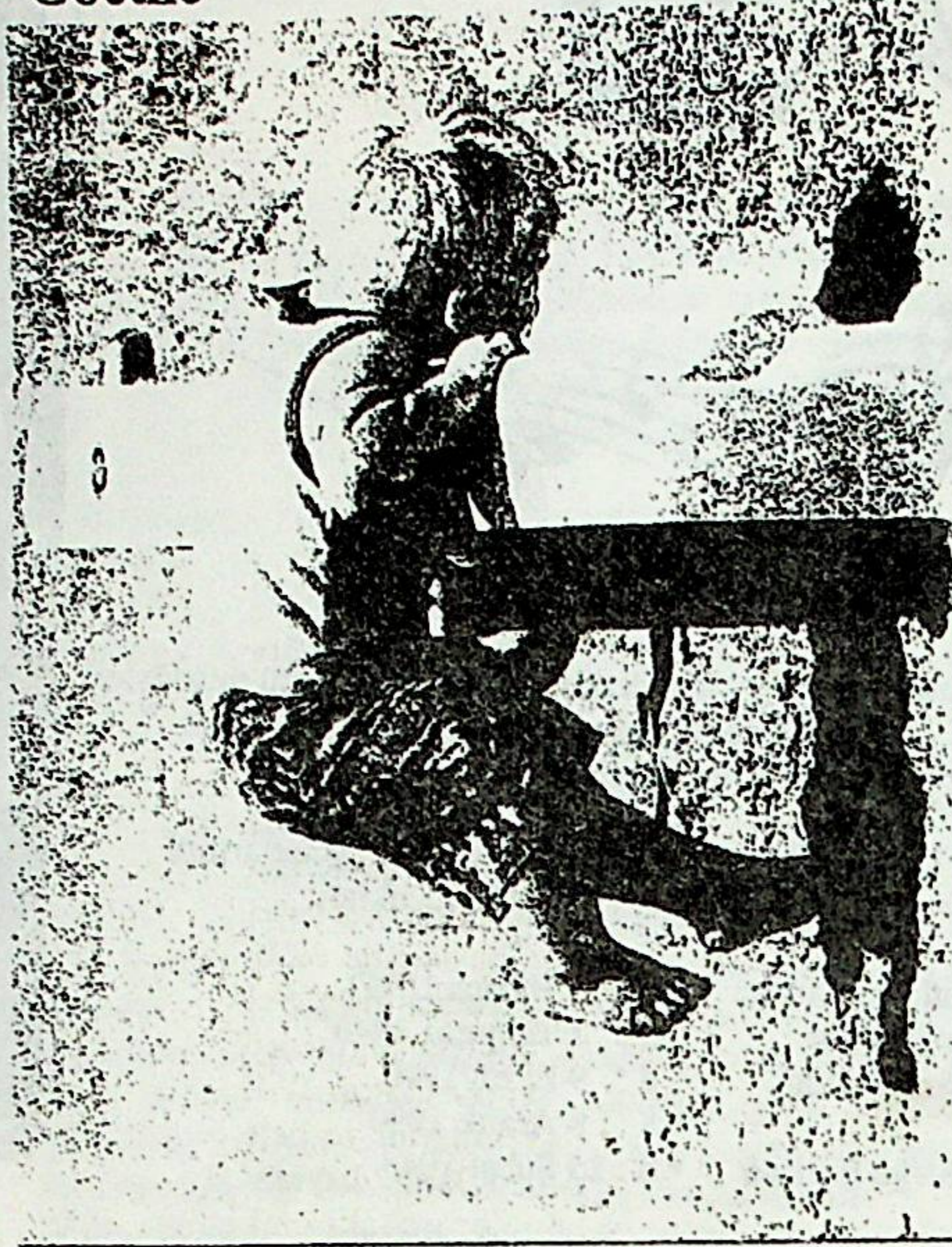
UMUDUN RENGİ

Bizler, insan olmanın ayrıcalığını, beynimizde kullanamayan karamsarlık müptelası umut katilleri Çevremizdeki ufak ve eşsiz mutlulukları görebilmeyi ne kadar çabuk unuttuk. Güneşin doğması, batması, günlerin, ayların, mevsimlerin geçmesinden bihaber olduk çoktan. Dışarıda acımasız zaman bizden habersiz akıp gidiyor. Biz ise ellerimizin arasındaki bir avuç yaşamın parmaklarımızın arasından dökülüp gitmesine ne kadar kolay alıştık.

Kapkara bulutlar arkasındaki geleceğimizi yakalamak için pençeleyip duruyoruz. Durmadan avuçlarımızı daha doğrusu geleceğimizi kanatıp duruyoruz. Neden mi? Çünkü gözümüzün önünde ki o kocaman inciyi "Umudu" artık hatırlamıyoruz. O inciyi ve daha nice incilere bir bir kıyıverdik. Güneşin sarısını, gökyüzünün mavisini, ağacın yeşilini ve umut adındaki incinin beyazını tanımıyoruz. Her tarafı siyaha boyadık. Kapkara kesildi güneşimiz, gökyüzümüz, ağacımız ve kan kesti umudumuz. O kadar alıştık ki karaya, körleştik. İçinde yaşama sevincinin ipuçlarını barındıran binlerce mutluluğu göremez olduk.

Öylesine apansızca kaçtık ki esaret dediğimiz korkularımızdan, zincirlerimizin halkalarını boynumuzda unuttuk. Çocukça korkularımıza öylesine yenik düştük ki, elimiz kolumuz bağlandı, hem dünyaya hem kendimize karşı içlere doğru çekildik, çekildik gittikçe kara duvarların arkasına kapandık. Artık dışarıda yaşam vadeden o kocaman dünyayı da görmüyoruz. Pencereimizin kepengini kaldırıp bakmıyoruz bile çünkü. Gün ışığına çıkmaktan kara dünyamızın karamsar öyküsünün bozulmasından korkuyoruz belki. Oysa öylesine dost bir ışık ki içeriye dalaçak olan kendimize gelip, yaşamdan tat alabilmemiz için gerekir. Bırakın çelik pencerelerimizi, perdelerimizi aşmaya çalışan ışık girsin içeri. Bırakın kara duvarlarımızı, gökkuşağına boyasın. Bırakın yüzlerce beyaz, bembeyaz inci kırsın camlarımızı. Umudunuz gözlerinizin ışığından bir geçit bulup, yüreğinize sızarsın tekrar. Dünyanın onca güzelliğini hatırlayın. Bu kadar korkmayın korkularımıza. Dostça uzatın elinize geleceğinizi. Umudunuza kıymayın. Kıymayın ki alıp çeksın sizi huzurlu ve güleç dünyasına. Kıymayın ki sevgi, barış özgürlük, kardeşlik ve tüm renkler sizinle olsun. Sonsuza dek...

Aysun O.

Azmin elinden...

Temel'in Atı
Temel bir yarış atı alması. Atını koşturacağı ilk gün hipodromda At-Satıcıları Tribünü'ne kurulmuş. Koşu başlamış. Temel'in atı en arkada olan virajı dönmüşler. At yine sonuncu. Keyifle ayaga fırlamış Temel. "Heyyyt be!" diye bağırması. "Sana baki Katmış önüne hepsini, aslanlar gibi kovalıyor!"
"Orada koşu var mı?"
Ahmet ile Mehmet iki jockey. "Bu dünya da at yarışları yapıp yapılmadığını merak ederlermiş hep. Kim daha önce ölmüş, bu yolu bulup, ötekine haber vermiş merakını gidersen" demişler. Günün birinde Ahmet sizleri bulur.
O gece Ahmet arkadaşının kendisine seslendiğini duymuş uykuşunda. Yatagında doğrulmuş.
"Sen misin Mehmet?"
"Benim."
"Orada haberler nasıl?"
"Hen iyi beni kötü."
"İyi haber ne?"
"Burada harika bir hipodrom var. Yarışlar sabah başlıyor akşama kadar sürüyor. Her şey pürüzsüz."
"Peki kötü haber ne?"
"Yarın ki program açıklandı. Üçüncü koşuda sen at biniyorsun."

Işık biraz daha Işık - Goethe

MERHABA !!!

Bizler için ayrılan bu sayfalarda çocukların ebeveynleri ile aralarında geçen sorunlar hakkında size her ay yazacağız. Umarız, sıkılmadan okursunuz...

Anneleri nasıl mutlu edebilirsiniz ?

Gözlerinizi kapatın (veya açık tutun) ve düşünün. Anneniz evdeki dağ gibi bulaşıkları yıkarken, yerleri parlatırken, çıkmayan inatçı lekeleri söküp atmak için başparmaklarını hızla birbirine sürerken, yani çitilerken, televizyon ve dergi reklamlarındaki ev kadını tiplerini kadat gülyüzlü, sevecen ve mutlu görünmeyebilir. Belki ev giderlerini (ekonomik gereksinimler) tek başına karşılamak için veya katkıda bulunmak için çalışmak durumunda olabilir. ya da akşamları size daha neşeli ve sağlıklı görünmek, yaşamla daha barışık olmak, dolayısıyla da sizleri daha mutlu etmek için kariyerini söndürebilir. Çalışma nedeni ne olursa olsun, yoğun bir iş gününün sonunda, ofisten / çiftlikten / balıkçıdan / marketten / okuldan / konfeksiyondan / ajanstan ya da her nedense eve geldiğinde yorgun olma ihtimali yüksektir. Onun için eve geldiğinde karşısında bir sürü işi yığılmış olarak görürse, neşeyle gülümsemesini beklemek haksızlık olur.

Onun için;

Unutmayın !

- 1- Sevecen olun
- 2- Sevgi gösterin
- 3- Politik davranın
- 4- İlgi gösterin.

Annelerle ilişkilerinizde bu dört ilkeyi temel alırsanız yaşamınızdaki en iyi arkadaşınız, üstelik en büyük hayranlarınızdan biri (özellikle erkekseniz) "o" olacaktır.

Bu halde dışarı çıkamazsın!

Berbat görünüyorsun!

Sirk cambazı gibisin!

Dış görünüşümüzle ilgili bu tanımlama doğru olabilir ya da olmayabilir. Ayrıca onların görüntünüzden hoşlanmadıklarınız böylesine kaba bir ifade ile dile getirmeleri kuşkusuz hoş değildir. Kendi arkadaşlarından biri onlara aynı şeyi söylese, ne yaparlar? Ancak düşüncenizi bu kanala yöneltmek, moralinizi hiç bir şekilde düzeltmez. Bu durumda yapmanız gereken en iyi şey, cevap vermeden 10' a kadar saymak ve aşağıdaki yanıtlar üzerinde düşünerek, bulunduğunuz ortama en uygununu karşı tarafa iletmeştir.

ÇOK KÖTÜ YANIT: "Sen kendine bak!"

BİRAZ KÖTÜ YANIT: "Sen bana sirk cambazı diyorsun, git de arkadaşlarına bak."

OLDUKÇA İYİ YANIT: "Ama anne moda böyle! Bu sonucu elde edebilmek için saatlerce uğraştım. Eğer böyle giyinmezsem, saçımı da böyle böyle taramazsam arkadaşlarım bana güler, alay eder."

GERÇEKTEN İYİ YANIT: "Evet, berbat görüdüğümü biliyorum. Ama boyum uzamış, kilo da almışım. Giysilerimin hiç biri olmadı. Giyecek birşey bulamadığım için moralim çok bozuk. Saçımı bile taramak içimden gelmiyor. Arkadaşlarım bu kılıkla gezdiğim için benimle alay edecekler. Ama biraz para verersen (Bu noktada kesin etki yaratmak için birkaç saniye duraksayın.), üzerime bir iki şey alabilirim!"

Eğer kız iseniz, bu sahneyi birkaç damla gözyaşı ile daha da etkileyici kılabilirsiniz. Ancak göz yaşlarının etkisi, anne babanızın ne kadar yufka yürekli olduğuna bağlıdır. Üstelik erkekseniz, bu tür bir taktik pek işe yaramayabilir. Babanızı sulmuş göz bir oğlu olduğu için büyük bir eziklik hissedebilir ve sizi adam olmanız için orduya gönderme fikriyle odayı terk edebilir. Anneniz ise kötülüklerle dolu bir dünya için ne kadar duyarlı bir oğlu olduğuna üzülüp, tarifsiz kederler içinde odasına kapanabilir.

Akın AKSU & PELİN BURCU KAPLAN

GARSON KİTAP GETİR !

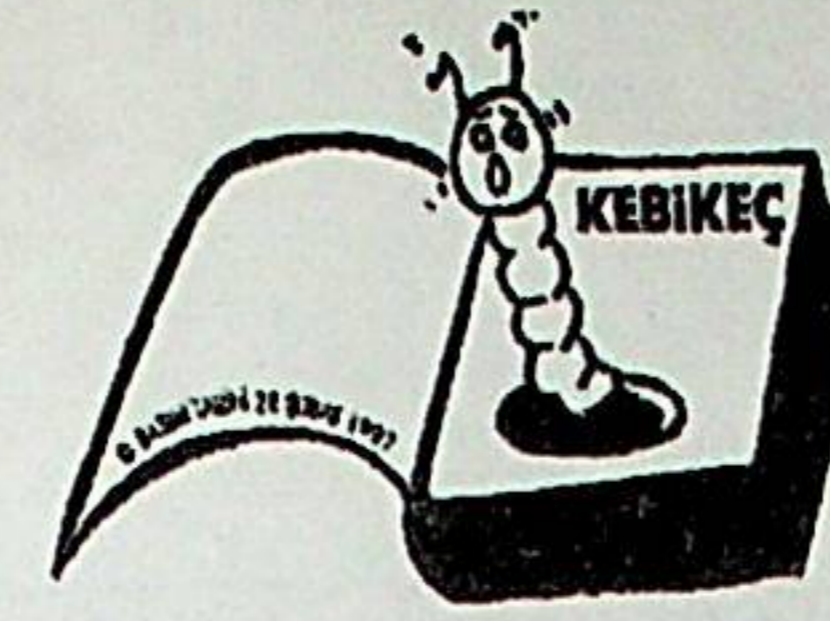
Fransa'da yayımlanan "Edebiyat Kafeleri", dünyanın pek çok yerinde entellektüel tartışmaların yapıldığı kafeleri anlatıyor.

"Ortam satın mı alınır, yaratılır mı?" En büyük eğlencemizin bir yerlere oturup birşeyler atıştırmak ya da içmek olduğu düşünüldüğünde, yanıt ister istemez satın almak olabilir. Ne de olsa öncelikle mekânın / ortamın sunduklarından yararlanmak için gideriz nereye gidiyorsak. Kafe, restoran, bar gibi işletmeler, tüketime endeksli bir ortam sunarlar müşterilerine. Konuşmalarımız da bu ortamdaki varlığımızın gelip geçiciliğiyle belirlenir, sınırlanır.

Fransız araştırmacı - yazar Gerard - George Lemaire'nin yazdığı 'Les Cafes Litteraires' (Edebiyat kafeleri) adlı kitap ise Paris'teki belli başlı kafeleri tanıtırken,

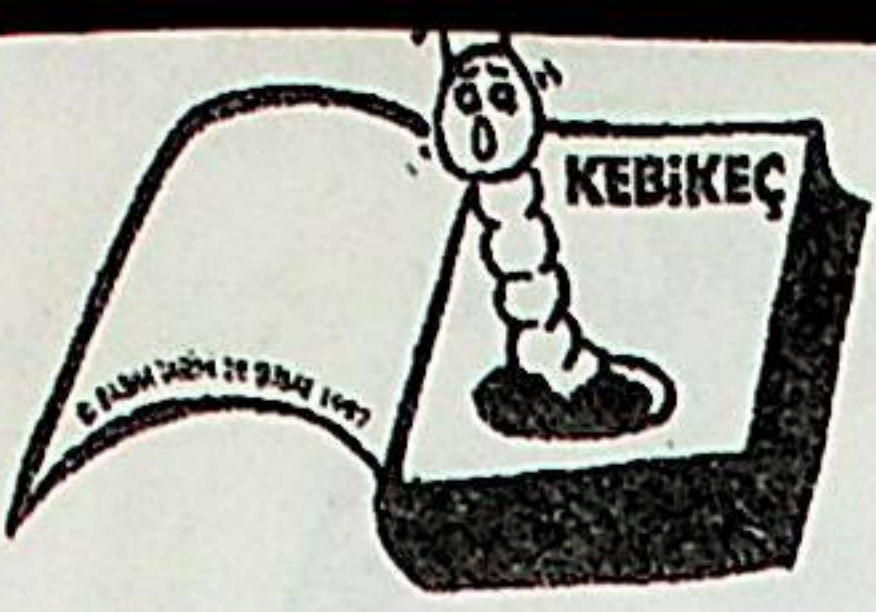
yukarıdaki sorunun cevabını bir kez daha düşünmeye davet ediyor. Bunlar ateşli siyasi, edebi tartışmalara sahne olmuş, geçmişten bu yana entelijansiyaya ev sahipliği yapmış mekânlar. Başka bir özellikleri de canlılıklarını ve geçmişin mirasını uzun yıllara rağmen korumuş, hatta pekiştirmiş olmaları. yazarın gözüne takılanlar arasında, Fransa'nın en köklü kafeleri var: Paul Verlaine'in, Oscar Wilde'in müdavimi olduğu 'Le Procope', Chateaubriand, Hemingway, Ezra Pound, Aragon gibi isimlerin kahvelerini yudumlarırken kitaplarını okudukları, not aldıkları 'La Closerie des Lilas' Picasso'nun mesken tuttuğu 'Le Dome et La Rotonde', Breton, Aragon, Eluard, Desnos veya Crevel'in ateşli tartışmalar yaptığı 'Les Deux Magots' ve daha niceleri...

Radikal-28 Temmuz 1997 Sayfa 23

1 Kader Kuyusu	Mehmet Uzun	Belge
2 Yitk Bir Aşkın Gölgesinde	Mehmet Uzun	Belge
3 Nar Çiçekleri	Mehmet Uzun	Belge
4 Bir Dil Yaratmak	Mehmet Uzun	Belge
5 Semerkant	Amin Maalouf	YKY
6 Doğunun Limanları	Amin Maalouf	YKY
7 Işık Bahçeleri	Amin Maalouf	Telos
8 Afrikalı Leo	Amin Maalouf	YKY
9 Tanois Kayas	Amin Maalouf	YKY
10 Arapların Gözyle Haçlı Seferleri	Amin Maalouf	Telos
11 Tarihe Yön veren 20. yüzyıl konuş.		Sabah
12 Reis	Soner Yalçın	Öteki
13 Fırat Suyu Kan Akar Baksana	Yaşar Kemal	Adam
14 Yaratıcı Aklın Sentezi	Server Tanelli	Adam
15 Göçkin Bir Kadın	Altay Martı	Çivi
16 Kemalistler Ülkesi-1-2	Melih Pekdemir	Doruk
17 Dil Yanlıları	Ömer Asım Aksoy	Adam
18 Müttekkep Balığı	Murathan Mungan	Metis
19 Başkalarının Gecesi	Murathan Mungan	Metis
20 Ağıraksak Öyküler	Altay Martı	Parantez
21 Tanrı Nil Kıyısında Öldü	Naval Al Saadavi	Belge
22 Seni Sevdiğimi Kimseye söyleme çünkü ben herkese söyledim	Gani Müjde	Parantez
23 Salakları Tanıma ve Onlarda Korunma	Kutsi Akülü	Parantez
24 Pop hart	Küçük İskender	Parantez
25 Kendi Sesinle Konuş	Rosie Rushton	Scala
26 Yoksa Erkekler Uzaylımı	Marina Gask	Scala
27 Nietzsche Ağladığında	Irvim D. Yalom	Ayrıntı
28 Anne Bak Kral Çıplak	Melih Pekdemir	Papirüs
29 Karikatürler	Cem Yılmaz	Parantez
30 Mavi Gözlü Dev	Zekeriya Sertel	Belge
31 Çalı Horozu	Michel Tournier	Ayrıntı
32 Azizler ve Alimler	Tery Eeglton	Ayrıntı
33 Kızlağaçlar Kralı	Michel Tournier	Ayrıntı
34 Yüzyılların Gerçeği ve Mirası	Server Tanelli	Adam
35 Ama Öğretmenim bu yanlış		Kora
36 El Kitabı	Yalçın Küçük	Akış
37 Marcos Dünyayı Selamlıyor-Hepimiz Kardeşiz	Danielle Mitterrand	Çivi
38 Dinazorların Sessiz Gecesi -1-2-3-4-5-6	Hoimar Von Diferth	Alan
39 Allah Devletinde Demokrasi	Faik Bulut	Doruk
40 Edebiyatta Dil Kullanımı		Doruk
41 Seni Sevebilmek Nikaragua		Doruk
42 Satranç	Stefan Zweig	Can
43 Metafizğe Giriş		Bil./Sanat
44 Aşk Bize Küstü	Yılmaz Odabaşı	
45 Uzun İnce Bir Düşünce	İ Resat Özkan	Çınar
46 Solaris	Stanislaw Lem	İletişim
47 Yanlış Okumalar	Umerto Eco	Can
48 Peynirler ve Kurtlar	Carlo Ginzburg	Metis
49 Aşk İşaretleri	Latife Tekin	Metis
50 Uzak Fırtına	Lale Müdür	Metis

Işık biraz daha Işık - Goethe

KEBİKEÇ...

- ♥ Getirdiğiniz misafirlerin sorumluluğunu taşımanızı,
- ♥ Misafir getirilirken önceden haber verilmesini
- ♥ "Bir kişinin ayda beş kezden fazla misafir getiremeyeceği" kuralının çiğnenmemesini,
- ♥ Kütüphaneden kitap hırsızlığı yapılmamasını,
- ♥ Üyelerin Kebikeç'i gerçek amaçlarına uygun kullanmasını,
- ♥ Aidatların ve kitap taksitlerinin zamanında ödenmesini,
- ♥ Gürültü yapmamaya özellikle dikkat edilmesini,
- ♥ Kebikeç'e yalnız olmak için gelenlerin bu isteğine ve özel alanlarına saygı duyulmasını, izin almadan masasına pervasızca oturulmamasını

BEKLİYOR!

İnsanlar, tanımadıkları insanlarla olan ilişkilerine daha çok özen gösteriyorlar, oysa tanıdıkça ve anladıkça bir insanı, ona verdiğimiz değerden dolayı daha özenli ve ilgili olmamız gerekmez mi?

KEBİKEÇ'TE

Her pazar	: 17.00 Hukuk söyleşisi
	: 19.30 Sokak Çocuğu'ndan gitar dinletisi
Her pazartesi	: 19.30 Okuma günü
17-18 Nisan	: Cezmi Ersöz imza günü ve söyleşi
27 Nisan	: Ankara Mim Tiyatrosu "Pandomim" gösterisi
10 Mayıs	: Yılmaz Odabaşı şiir dinletisi

Not: Tüm etkinliklerle ilgili detaylı bilgi-leri Kebikeç duyuru panosunu düzenli takip ederek öğrenebilirsiniz.

Işık biraz daha Işık - Goethe
Işık biraz daha Işık - Goethe
Işık biraz daha Işık - Goethe
Işık biraz daha Işık - Goethe
Işık biraz daha Işık - Goethe
Işık biraz daha Işık - Goethe
Işık biraz daha Işık - Goethe
Işık biraz daha Işık - Goethe
Işık biraz daha Işık - Goethe
Işık biraz daha Işık - Goethe

**ŞİMDİLİK HOŞÇAKALIN
KEBİKEÇ...**